

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208031

UNIVERSAL
LIBRARY

தேசீய கீதங்கள்

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே.”

பாரதி பிரசுராலயம்,
திருவல்லிக்கேணி, சேன்னை.
(காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்தது)

முதல் பதினைந்து பதிப்புகள்	36500
பதினாறாம் பதிப்பு	3000

ஹிந்துஸ்தானி பிரசார் பிரஸ், தியாகராயநகர், சென்னை.

முன்னுரை

தமிழ் மொழிக்குப் புதிய சுவையும் தமிழுலகத்துக்குப் புதிய உணவும் தமிழ் மக்கட்குப் புதிய உயிருந் தந்து, 'கேட்போர் கண்ணங்கள் அமுதாறுந்' தம தின்னிசைத் தீமபாடல்களைத் தமிழ் நாடு முழுதும் முழங்கச் செய்த புலவர் கோமான் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் தேசிய கீதங்களுக்கு முன்னுரை அவசியமே யில்லை.

தற்சமயம் தமிழகம் மட்டுமன்றி இந்தியா முழுதும் பாரதியாரின் புகழைப் பரவச் செய்யும் பாடல்கள் இவையே. பாரதியாருக்குத் தேச பக்தி உயிர் நிலையாகவே யிருந்தது என்பதற்கு இணையற்ற பண் இசை முதலிய லக்ஷணங்கள் பொருந்திய இப் பாக்களே சான்றாகும். இவைகளைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் "உள்ளங்கொள்ளை கொள்ளும் பாட்டின் மூலமாகத் தான் தேச பக்தியை உள்ளபடி உணர்த்த முடியும்" என்றும் "அதிவேகமாகப் பறக்கும் திறத்தாலும் இறகுகளின் வர்ண வசப்பினாலும் உள்ளமுருக்கும் பாட்டின் இனிமையாலும் செருக்குறற ஒரு பறவைக்கு இவர் பாட்டடை ஒப்பிடலாம்" என்றும் எழுதுகிறார். ஆனால் கடற்கரையில், சாந்திமயமான சாயங்கால வேளையில், உலகனைத்தையும் மோக வயப்படுத்தி, நீலக் கடலையும் பாற் கடலாக்கும் நில வொளியில், புதிதாகப் புனைந்த கீர்த்தனங்களைக்

கற்பனா கர்வத்தோடும் சிருஷ்டி உற்சாகத்தோடும் ஆசிரியன் தன்னுடைய கம்பீரமான குரலில் பாடினதைக் கேட்டவர்கள் தான் இவைகளின் சாரத்தை நன்கு அனுபவித்த பாக்கியத்தைப் பெற்றவராவர்.

நமது நாட்டைப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கும் புலவர்களை யும் தேசபக்தர்களுக்கும் கணக்கிட முடியாது ; என்றாலும்,

மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு
 மாமுனிவோர் பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு
 நாரத காண நலந்திகழ் நாடு
 நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
 பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
 புத்தர் பிரானருள் பொங்கிய நாடு
 பாரத நாடு பழம் பெருநாடே
 பாடுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே

என்றும்,

நீல முடிதரித்த பல மலை சேர் நாடு
 நீரமுத மெனப் பாய்ந்து நிரம்பு நாடு
 கோலமுறு பயன் மரங்கள் செழிந்து வாழ்ந்
 குளிர் காவுந் சோலைகளுங் குலவு நாடு
 ஞாலமெலாம் பசியின்றிக் காத்தல் வல்ல
 நன் செய்யும் புன் செய்யும் நலமிக் கோங்கப்
 பாலடையு நறுநெய்யுந் தேனுமுண்டு
 பண்ணவர் போல் மக்களெலாம் பயிலு நாடு

என்றுங் கூறிய மொழிகளுக்கு இணை சொல்ல முடியுமெனத் தோன்றவில்லை.

தேச பக்தி யென்னும் உணர்வைக் குழந்தைப் பருவம் முதற் கொண்டே நம நாட்டார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனத் தமது 'பாப்பாப் பாட்டில்'

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற—எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தி லினியதடி பாப்பா—எங்கள்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா

என்று பாடிய கவிக்கு நாம் செய்யக் கூடிய கைமமாறு யாதெனில், அவரது பாடல்களை வேதமாகக் கருதித் தமிழ் நாட்டில் வீடுதோறும் வம்ச பரம்பரையாகப் பாடி வருவதுடன் அவா காட்டியுள்ள ஸ்க்யங்களைப் பின்பற்றுவதே யாம். பாரதியாரின் பாடல்கள் என்றும் தமிழ் மக்கள் மனத்திற் குடி கொண்டு வாழுக. வந்தேத மாதரம்.

பாரதி பிரசுராலயத்தார்.

அட்டவணை

	பக்கம்
முன்னுரை iii
பாடல்கள் 1--112
1. வந்தே மாதரம் 1
2. வந்தே மாதரம் 3
3. நாட்டு வணக்கம் 4
4. ஜாதீய கீதம் (மொழி பெயர்ப்பு) 5
5. ஜாதீய கீதம் (புதியமொழி பெயர்ப்பு.)	7
6. பாரத நாடு	... 8
7. பாரத தேசம் 10
8. எங்கள் நாடு 12
9. ஜய பாரத 14
10. பாரத மாதா 16
11. திருப்பள்ளி யெழுச்சி 18
12. பாரத தேவியின் திருத தசாங்கம் 20
13. பாரத மாதா நவரத்தினமாலை 23
14. மாதாவின் துவஜம் 28
15. எங்கள் தாய்	... 30
16. வெறிகொண்ட தாய் 32
17. நடிப்புச் சுவைகள் 33
18. கோக்கலே சாரியார் பாடல் 37
19. தொண்டு செய்யும் அடிமை 38
20. மேத்தா திலகருக்குச் சொல்வது 40

21.	நிதானக் கட்சியார் சுதேசியத்தைப் பழித்தல்	41
22.	ஆங்கிலேயன் ஒரு தேச பக்தனுக்குக் கூறுவது	43
23.	தேசபக்தன் ஆங்கிலேயனுக்குக் கூறும் மறுமொழி	44
24.	பாரத தேவியின் அடிமை	46
25.	லாஜ்பதிராய் துதி	47
26.	லாஜ்பதிராய் பிரலாபம்	48
27.	தாதாபாய் நவுரோஜி	50
28.	பூபேந்திர விஜயம்	52
29.	வாழ்க திலகன் நாமம்	54
30.	லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர்....		55
31.	மஹாத்மா காந்தி பஞ்சகம்	56
32.	அபேதானந்த ஸ்வாமிகள் மீது ஸ்தோத்திரக் கவிகள்	58
33.	சுதந்திரப் பெருமை	60
34.	சுதந்திர தாகம்	62
35.	சுதந்திர தேவியின் துதி	64
36.	சுதந்திரப் பள்ளு	67
37.	கிருஷ்ணன் மீது ஸ்துதி	69
38.	ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது ஸ்தோத்திரம்	70
39.	விடுதலை	71
40.	பாரத ஸமுதாயம்	72
41.	பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை.		74

42.	நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற ஹிந்துஸ்தானமும்	77
43.	பிஜித் தீவிலே ஹிந்து ஸ்திரீகள்	80
44.	மாஜினியின் பிரதிக்கினை	82
45.	பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து	87
46.	புதிய ருஷியா	90
47.	பெண்கள் விடுதலைக் குடும்பி	92
48.	புதுமைப் பெண்	94
49.	பெண்மை	97
50.	ஆங்கிலப் பயிற்சி	99
51.	நாட்டுக் கல்வி	102
52.	தொழில்	103
53.	தமிழ்த் தாய்	104
54.	தமிழ்	107
55.	செந்தமிழ் நாடு	108
56.	தமிழ் மொழி வாழ்த்து	111
57.	புது வருஷம்	112
	அனுபந்தம் 1.		
	ஐரதீயகீதம்	113
	அனுபந்தம் 2.		
	பாடல் முதற்குறிப்பகராதி	115
	அனுபந்தம் 3.		
	குறிப்புரை	...	118

ஓம் சக்தி

பாரத மாதா

ஒன்று பரம்பொருள் ; நாடிதன் டிக்கள
உலகனை பகடிகளி' யென்றே—டிக
நன்று பல வேதடி வரைந்த கை பாரத
நாயகி தன் திருக் கை.

ஓம் சக்தி

தேசிய கீதங்கள்

1. வந்தே மாதரம்

தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு

ராகம்—நாதநாமக்கிரியை]

[தாளம்—ஆதி

பல்லவி

வந்தே மாதர மென்போம்—எங்கள்
மாநிலத் தாயை வணங்குது மென்போம்.

(வந்தே)

சரணங்கள்

1. ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்—உயர்

ஜன்ம மித்தேசத்தி லெய்தின ராயின்
வேதிய ராயினும் ஒன்றே—அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே.

(வந்தே)

2. ஈனப் பறையர்களேனும்—அவர்

எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவ ரன்றோ ?
சீனத் த ராய்விடு வாரோ ?—பிற
தேசத்தர் போற்பல கீங்கிழைப்பாரோ ?

(வந்தே)

தேசீய கீதங்கள்

3. ஆயிர முண்டிங்கு ஜாதி—எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி?—ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர்—தம்முட்
சண்டை செய்தாலும் சகோதர ரன்றோ?
(வந்தே)
4. ஒன்று பட்டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனை வர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்—இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கேது வேண்டும்?
(வந்தே)
5. எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும்—நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலை பொதுவாகும்;
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்.
(வந்தே)
6. புல்லடிமைத் தொழில் பேணிப்—பண்டு
போயின நாட்களுக் கினி மனம் நாணித்
தொல்லை யிகழ்ச்சிகள் தீர—இந்தத்
தொண்டு நிலைமையைத் தூவென்று தள்ளி.
(வந்தே)

2. வந்தே மாதரம்

ராகம்—ஹிந்துஸ்தானி பியாக். தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

வந்தே—மாதரம்—ஜய

வந்தே மாதரம்

சுரணங்கள்

1. ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய ஜய ஜய (வந்தே)
2. ஆரிய பூமியில
நாரிய ரும் நர
சூரிய சூம் சொலும்
வீரிய வாசகம். (வந்தே)
3. நொந்தே போயினும்
வெந்தே மாயினும்
நந்தே சத்தர்—உ
வந்தே சொல்வது (வந்தே)
4. ஒன்றாய் நின்றினி
வென்ற யினுமுயிர்
சென்றயினும் வலி
குன்ற தோதுவம். (வந்தே)

3. நாட்டு வணக்கம்

சுதேச வணக்கம்

ராகம்—காம்போதி. தாளம்—ஆதி

1. எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
சிந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
வந்தனை கூறி மனதி விருத்தி யென்
வாயுற வாழ்த்தேதே—இதை
(பல்லவி) 'வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்'
என்று வணங்குகேனா !
2. இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த்தரு
ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
அன்னை யர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
அறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
கன்னிய ராகி நில்வினி லாடிக்
களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்
பொன்னுட லின்புற நீர்வினை யாடி, இல்
போந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) 'வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்'
என்று வணங்குகேனா ?

ஜாதீய கீதம்

3. மங்கைய ராயவர் இல்லற நன்கு
வளர்த்தது மிந்நாடே—அவர்
தங்க மதலைக ளீன்றமு தூட்டித்
தழுவிய திந்நாடே—மக்கள்
துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
குழந்தது மிந்நாடே—பின்னர்
அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
ஆர்ந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) 'வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்'
என்று வணங்குகனோ?

4. ஜாதீய கீதம்

பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்தியாயர் எழுதிய
ஜகத் பிரசித்தி கொண்ட
“வந்தே மாதரம்” *கீதத்தின்
மொழி பெயர்ப்பு

1. இனிய நீர்ப் பெருக்கினை ! இன்கரிவளத்தினை !
தனி நறு மலயத் தண்காற் சிறப்பினை !
பைந்நிறப் பழனம் பரவிய வடிவினை ! (வந்தே)
2. வெண்ணிலாக் கதிர் மகிழ் விரித்திடு மிரவினை !
மலர் மணிப் பூத்திகழ் மரன் பல செறிந்தனை !
குறுநகை யின்சொலார் குலவிய மாண்பினை !
நல்குவை யின்பம், வரம்பல நல்குவை ! (வந்தே)

* அநுபந்தம் 1-ல் காண்க.

தேசீய கீதங்கள்

3. *முப்பது கோடிவாய் (நின்னிசை) முழங்கவும்
 அறுபது கோடி தோ ஞாயர்ந் துணக் காற்றவும்
 திறனிவாள் என்றுணை யாவணே செப்புவன் ?
 அருந்திற லுடையாய் ! அருளிணை போற்றி !
 பொருந்தலர் படைபுறத் தொழிந்திடும் பொற்
[பிணை ! (வந்தே)
4. நீயே வித்தை, நீயே தருமம் !
 நீயே யிதயம், நீயே மருமம் !
 உடலகத் திருக்கு முயிரு மன் னீயே ! (வந்தே)
5. தடந்தோ ளகலாச் சக்தி நீ யம்மே !
 சித்த நீங்கா துறு பக்தியு நீயே !
 ஆலயந் தோறு மணி பெற விளங்கும்
 தெய்விக வடிவமுந் தேவியிங் குனதே ! (வந்தே)
6. ஒருபது படைகொளு முமையவ னீயே !
 கமல மெல் விதழ்களிற் களித்திடும் கமலை நீ !
 வித்தை நன்கருளுந் வெண்மலர்த் தேவி நீ !
(வந்தே)
7. போற்றி வான் செல்வீ, புரையிலை, நிகரிலை ;
 இனிய நீர்ப் பெருக்கிணை, இன கனிவளத்திணை !
 சாமள நிறத்திணை, சரளமாந் தகையிணை !
 இனியபுன் முறுவலாய் ! இலங்குநல் லணியிணை !
 தரித்தெமைக் காப்பாய், தாயே ! போற்றி !
(வந்தே)

* வங்காளி பாஷையிலே ஏழு கோடியென்றே கூறியிருக்கின்றது, ஆனால் அது வங்காளத்தை மட்டிலுமே குறிப்பிட்டது. 30 கோடி இந்தியா முழுமையின் ஜனத்தொகை.

5. ஜாதீய கீதம்

புதிய மொழிபெயர்ப்பு

1. நளிர்மணி நீரும், நயமபடு கரிகளும்,
குளிர் பூந்தென்றலும், கொழும் பொழிற் பசுமை
வாய்ந்து நன் கிலகுவை, வாழிய அன்னை ! [யும்
(வந்தே)
2. தெண்ணில வதனிற் சிலிர்த்திடு மிரவும்,
தண்ணியல் விரிமலர் தாங்கிய தருக்களும்
புன்னகை யொளியும், தேமொழிப் பொலிவும்
வாய்ந்தனை, இன்பமும் வரங்களு நல்குவை.
(வந்தே)
3. கோடி கோடி குரல்க ளொலிக்கவும்
கோடி கோடி புயத்துணை கொற்றமார்
நீடு பல்படை தாங்கி முன் னிற்கவும்,
'கூடு திண்மை குறைந்தனை' யென்பதென் ?
ஆற்றலின் மிகுந்தனை, அருட்பதங் கூட்டுவை,
மாற்றலர் கொணர்ந்த வன்படை யோட்டுவை
(வந்தே)
4. அறிவுநீ, தருமநீ, உள்ளநீ, அதனிடை
மருமநீ, உடற்கண் வாழ்ந்திடு முயிர்நீ ;
தோளிடை வன்புநீ, நெஞ்சகத் தன்புநீ,
ஆலயந்தோறும் அணிபெற விளங்கும்
தெய்வச் சிலை யெலாம், தேவி, இங்குனதே.
(வந்தே)

* முன்னொரு முறை. முழுவதும் அகவலாக ஒரு மொழி பெயர்ப்பு எழுதி யிருந்தேன். ஆனால் அது பாடுவதற்கு நயப்படா தாகையால், இப்போது, பல சந்தங்கள் தழுவி மொழி பெயர்த்ததெழுதப் பட்டிருக்கின்றது.

தேசீய கீதங்கள்

5. பத்துப் படைகொளும் பார்வதி தேவியும்
கமலத் திகழ்களிற் களித்திடும் கமலையும்
அறிவினை யருளும் வாணியும் அன்னை நீ!
(வந்தே)

6. திரு நிறைந்தனை, தன்ரிக ரொன்றிலை!
தீது தீர்ந்தனை, நீர்வளஞ் சார்ந்தனை,
மருவு செய்களின் நற்பயன் மல்குவை,
வளனின் வந்ததோர் பைந்நிறம் வாய்ந்தனை,
பெருகு மின்ப முடையை, குறுநகை
பெற் றொளிர்த்தனை, பல்பணி பூண்டனை.
இரு நிலத்துவந் தெம்முயிர் தாங்குவை,
எங்கள் தாய், நின் பதங்க ளிறைஞ்சுவாம்!
(வந்தே)

6. பாரத நாடு

ராகம்—ஹிந்துஸ்தானி தோடி
பல்லவி

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு—எங்கள்
பாரத நாடு.

சரணங்கள்

1. ஞானத்திலே பர மோனத்திலே—உயர்
மானத்திலே அன்ன தானத்திலே
கானத்திலே அமுதாக நிறைந்த
கவிதையிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

பாரத நாடு

2. தீரத்திலே படை வீரத்திலே—நெஞ்சில்
ஈரத்திலே உப காரத்திலே
சாரத்திலே மிகு சாத்திரங் கண்டு
தருவதிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)
3. நன்மையிலே யுடல் வன்மையிலே—செல்வப்
பன்மையிலே மறத் தன்மையிலே
பொன்மயி லொத்திடு மாதர்தங் கற்பின்
புகழினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)
4. ஆக்கத்திலே தொழி லூக்கத்திலே—புய
வீக்கத்திலே யுயர் நோக்கத்திலே
காக்கத் திறல் கொண்ட மல்லர்தஞ் சேனைக்
கடலினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)
5. வண்மையிலே யுளத் திண்மையிலே—மனத்
தண்மையிலே மதி நுண்மையிலே
உண்மையிலே தவறாத புலவர்
உணர்வினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)
6. யாகத்திலே தவ வேகத்திலே—தனி
யோகத்திலே பல போகத்திலே
ஆகத்திலே தெய்வ பக்தி கொண்டார் தம்
அருளினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)
7. ஆற்றினிலே சுனை யூற்றினிலே—தென்றற்
காற்றினிலே மலைப் பேற்றினிலே
ஏற்றினிலே பய னீந்திடுங் காலி
யினத்தினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

தேசீய கீதங்கள்

8. தோட்டத்திலே மரக்கூட்டத்திலே—கனி
யீட்டத்திலே பயிருட்டத்திலே
தோட்டத்திலே யடங்காத நிதியின்
சிறப்பினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

7. பாரத தேசம்

ராகம்—புன்னுகவராளி
பல்லவி

பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார்—மிடிப்
பயங் கொல்லுவார் துயர்ப்பகை வெல்லுவார்.

சரணங்கள்

1. வெள்ளிப் பனி மலையின் மீதுலவுவோம் ;— அடி
மேலைக் கடல் முழுதுங் கப்பல் விடுவோம்,
பள்ளித் தல மனைத்துங் கோயில் செய்குவோம் ;
எங்கள்
பாரத தேசமென்று தோள் கொட்டுவோம்.
2. சிங்களத் தீவினுக்கோர் பால மமைப்போம் ;
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்
வங்கத்தி லோடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளிற் பயிர் செய்குவோம்.
3. வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்க முதலாம்
வேறு பல பொருளுங் குடைந் தெடுப்போம் ;
எட்டுத் திசை களிலுஞ் சென்றிவை விற்பே
எண்ணும் பொருளனைத்தும்கொண்டு வருவோம்.

பாரத தேசம்

4. முத்துக் குளிப்ப தொரு தென் கடலிலே
மொய்த்து வணிகர் பல நட்பினர் வந்தே
நத்தி நமக்கினிய பொருள் கொணர்ந்து
நம்மருள் வேண்டுவது மேற்கரையிலே.
5. சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே
சேர நன் னாட்டினம் பெண்களுடனே
சந்தரத் தெலுங்கினிற் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டி வினை யாடி வருவோம்.
6. கங்கை நதிப்புறத்துக் கோதுமைப் பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளுவோம்;
சிங்க மராட்டியர் தங்கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்.
7. காசி நகர்ப் புலவர் பேசு முரைதான்
காஞ்சியிற் கேட்பதற் கோர் கருவி செய்வோம்
ராசபுத் தானத்து வீரர் தமக்கு
நல்லியற் கன்னடத்துத் தங்க மளிப்போம்.
8. பட்டினி லாடையும் பஞ்சிலுடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம்;
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டு வருவார்
காசினி வணிகருக் கவை கொடுப்போம்.
9. ஆயுதம் செய்வோம், நல்ல காசிதம் செய்வோம்;
ஆலைகள் வைப்போம், கல்விச் சாலைகள்
[வைப்போம்;
ஓயுதல் செய்யோம், தலை சாயுதல் செய்யோம்;
உண்மைகள் சொல்லோம், பல வண்மைகள்
[செய்வோம்.

தேசீய கீதங்கள்

10. குடைகள் செய்வோம், உழுபடைகள் செய்வோம்;
கோணிகள் செய்வோம், இரும்பாணிகள்
[செய்வோம் ;
நடையும் பறப்பு முணர் வண்டிகள் செய்வோம்;
ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பலகள் செய்வோம்.
11. மந்திரங் கற்போம், வினைத் தந்திரங் கற்போம்
வாணை யளப்போம், கடன் மீனை யளப்போம்;
சந்திர மண்டலத் தியல் கண்டு தெளிவோம் ;
சந்தித் தெருப் பெருக்கும் சாத்திரங் கற்போம்.
12. காவியஞ் செய்வோம், நல்ல காடு வளர்ப்போம் ;
கலை வளர்ப்போம், கொல்லருலை வளர்ப்போம்;
ஓவியம் செய்வோம், நல்ல ஊரிகள் செய்வோம் ;
உலகத் தொழிலனைத்து முவந்து செய்வோம்.
13. 'சாதி இரண் டொழிய வேறில்லை' யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லியசொல் அமிழ்தமென்போம்;
நீத நெறியி னின்று பிறர்க் குதவும்
நேர்மையர் மேல்வர் ; கீழவர் மற்றோர். (பாரத)

8. எங்கள் நாடு

—♦—
ராகம்—பூபாளம்

1. மன்னு மிமய மலை யெங்கள் மலையே
மாநில மீதது போற்பிறி திலையே !
இன்னு நீர்க்கங்கை யாறெங்கள் யாறே
இங்கிதன் மாண்பிற் கெதிரெது வேறே?

எங்கள் நாடு

பன்னரு முபநிட நூலெங்கள் நூலே
பார்மிசை யேதொரு நூலிது போலே!
பொன்னொளிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே
போற்றுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே.

2. மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு
மாமுனி வேர்பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு
நாரத கான நலந் துகழ் நாடு
நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
புத்தர் பிரா னருள் பொங்கிய நாடு
பாரத நாடு பழம்பெரு நாடே
பாடுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே.

3. இன்னல் வர்துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்;
ஏழையராகி யினி மண்ணிற் றுஞ்சோம்.
தன்னலம் பேணி யிழி தொழில் புரியோம்,
தாய்த்திரு நாடெனி வினிக்கையை விரியோம்,
கன்னலுந் தேனும் கனியு மின்பாலும்
கதலியும் செந்நெலும் நல்கு மெக்காலும்
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
ஓதுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே.

9. ஜய பாரத !

1. சிறந்து நின்ற சிந்தை யோடு
தேய நூறு வென்றிவள்
மறந்த விரந்தந் நாடர் வந்து
வாழி சொன்ன போழ்தினும்,
இறந்து மாண்பு தீர மிகக
ஏழ்மை கொண்ட போழ்தினும்,
அறந்த விர்க்கி லா து நிற்கும்
அன்னை வெற்றி கொள்கவே !
2. நூறு கோடி நாலகள் செய்து
நூறு தேய வாணர்கள்
தேறு முண்மை கொள்ள விங்கு
தேடி வந்த நாளினும்,
மாறு கொண்டு கல்வி தேய
வண்மை தீரந்த நாளினும்,
ஈறு நிற்கு முண்மை யொன்
றிறைஞ்சி நிற்பள் வாழ்கவே !
3. வில்லர் வாழ்வு குன்றி யோய
வீர வாளு மாயவே
வெல்லு ஞானம் விஞ்சி யோர் செய்
மெய்ம்மை நூல்கள் தேயவும்

ஜய பாரத !

சொல்லு மிவ் வளைத்தும் வேறு
சூழ் நனமை யுந்தர
வல்ல* நூல் கெடாது காப்பள்
வாழி யன்னை வாழியே !

4. தேவ ருண்ணு நன்ம ருந்து
சேர்ந்த சும்ப மென்னவும்
மேவு வார் கடற்கணுள்ள
வெள்ள நீரை யொப்பவும்
பாவ நெஞ்சி னோ நிதம்
பறித்தல் செய்வ ராயினும்
ஓவிலாத செலவ மினனும்
ஓங்கு மன்னை வாழ்கவே !

5. இதந் தரும் தொழில்கள் செய்
திருமய விக்ரு நல்கினள்
பதந் தரற் சூரிய வாய
பன்ம தங்கள் நாட்டினள்,
விதம் பெறுமப னூட்டினர்க்கு
வேறொ ருண்மை தோற்றவே
சுதந்திரத்தி லாசை யினறு
தோற்றி னுள்மன் வாழ்கவே !

*உபநிஷத்து அல்லது கிதை

9 10. பாரத மாதா

தான தனந்தன தான தனந்தன
தான எனத் தானானே.

1. முன்னை யிலங்கை அரக்கர் அழிய
முடித்த வில் யாருடை வில்?—எங்கள்
அன்னை பயங்கரி பாரத தேவி நல்
ஆரிய ராணியின் வில்.
2. இந்திர சித்தன் இரண்டு துண்டாக
எடுத்த வில் யாருடை வில்?—எங்கள்
மந்திரத் தெய்வதம் பாரத ராணி
வயிரவி தன்னுடை வில்.
3. 'ஓன்று பரம் பொருள் : நா மதன் மக்கள் ;
உலகின்பக் கேளி' யென்றே—மிக
நன்று பல் வேதம் வரைந்த கை பாரத
நாயகி தன் திருக் கை.
4. சித்த மயமில் வுலகம் உறுதி நம்
சித்தத்தில் ஒங்கிவிட்டால்—துன்பம்
அத்தனையும் வெல்ல லாமென்று சொன்ன சொல்
ஆரிய ராணியின் சொல்.
5. சகுந்தலை பெற்ற தோர் பிள்ளை சிங்கத்தினைத்
தட்டி விளையாடி—நன்
றுகந்த தோர் பிள்ளை முன் பாரத ராணி
ஒளியுறப் பெற்ற பிள்ளை.

6. காண்டிவ மேந்தி உலகினை வென்றது
கல்லொத்த தோளெவர் தோள்?—எம்மை
ஆண்டருள செய்பவள், பெற்று வளர்ப்பவள்
ஆரியர் தேவியின் தோள்.
7. சாகும் பொழுதில் இருசெவிக் குண்டலம்
தந்த தெவர் கொடைக் கை?—சுவைப்
பாகு மொழியிற புலவர்கள் போற்றிடும்
பாரத ராணியின கை.
8. போர்க்களத் தேபர ஞானமெய்க் கீதை
புகன்ற தெவருடை வாய்?—பகை
தீர்க்கத் திறந்தரு போரினள பாரத
தேவி மலர்த்திரு வாய்.
9. தந்தை யிரிதுறத தானரசாட்சியும்
தையலா தமமுறவு:—இனி
இந்த உலகில வீரும்புகிலெ னென்ற
தெமமனை செய்த வுள்ளம்.
10. அனபு சிவம் உல கத்துயர் யாவையும்
அன்பிரிற போகுமென்றே—இங்கு
முன்பு மொழிந்துல காண்டதோர் புத்தன்
மொழி யெங்கள் அனனை மொழி.
11. மிதிலை எரிந்திட வேதப் பொருளை
வினவும் சனகன் மதி—தன்
மதியினிற் கொண்டதை நின்று முடிப்பது
வல்ல நம அன்னை மதி.

தேசீய கீதங்கள்

12. தெய்விகச சாகுந் தலமெனும் நாடகம்
செய்த தெவர் கவிதை?—அயன்
செய்வ தனைத்தின் குறிப்புணர் பாரத
தேவி யருட் கவிதை.

H. பாரத மாதா திருப்பள்ளி யெழுச்சி

1. பொழுது புலர்ந்தது ; யாம் செய்த தவத்தால
புனமை யிருட்கணம் போயின யாவும்
எழுபசும பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
யெழுந்து விளங்கிய தறிவெனும் இரவி ;
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற் கிங்குன்
தொண்டா பல்லாயிரர் குழந்தாநிற்கின்றோம்
வீழுதாயில் கினறனை யினனுமெநதாயே !
வியப்பிது காண ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே.
2. புள்ளினம் ஆர்த்தன ; ஆர்த்தன முரசம் ;
பொங்கிய தெங்குஞ் சுதந்திர நாதம ;
வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின, கேளாய் !
வீதியெ லாமணு! குற்றனர் மாதர் ;
தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும் நினறன்
சீர்த்திரு நாமமும் ஓதிநிற் கின்றார் ;
அள்ளிய தெள்ளமு தன்னையெம் அன்னை !
ஆருயிரே ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

பாரத மாதா திருப்பள்ளி யெழுச்சி

3. பருதியின் பேரொளி வானிடைக கண்டோம் :
 பார்பிசை நின்னொளி காணுதற் கலந்தோம்;
 கருதிநின் சேவடி அணிவதற் கென்றே
 கனிவுறு நெஞ்சக மலர்கொடு வந்தோம்;
 சுருதிகள் பயந்தனை ; சாத்திரங் கோடி
 சொல்லரு மாண்பின ஈன்றனை யமமே !
 நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத தேற்றாய் !
 நிரமலையே, பள்ளி யெழுந்தருளாயே !
4. நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற் கெங்கள்
 நெஞ்சகத தாவலை நீயறி யாயோ ?
 பொன்னை யாய் ! வெண் பளிமுடி யிமையப்
 பொருபின லீந்த பெருந்தவப் பொருளே !
 என்ன தவங்கள் செய் தெததனை காலம்
 ஏங்குலம நினனருட் டேகழையம யாமே ?
 இன்னமும் துயிலுதி யேலீது நன்றோ ?
 இன்னுயிரே ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே !
5. மதலைய ரெழுப்பவுந் தாய்துயில் வாயோ ?
 மாநிலம பெற்றவ ளிலீதுண ராயோ ?
 குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ ?
 கோமகளே ! பெரும் பாரதர்க் கரசே !
 விதமுறு நினமொழி பதினெட்டுங் கூறி
 வேண்டிய வாறுணப் பாடுதுங் காணாய் !
 இதமுற வந்தெமை யாண்டருள் செய்வாய் !
 ஈன றவளே ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே !

12. பாரத தேவியின் திருத் தசாங்கம்

தேரிசை வெண்பா

நாமம்

(காமபோதி)

பச்சை மணிகுகுளியே! பாவினெனக் கேயோகப
பிசசை யருளிய தாய் பேருரையாய்—இச்சகத்திற்
பூரணமா ஞானப் புகழ்விளக்கை நாட்டு வித்த (1)
பாரதமா தேவியெனப்பாடு.

நாடு

(வஸந்தம்)

தேனார் மொழிக்கினளாய்! தேவியெனக் கானந்த
மானாள் பொன னுட்டை யறிவிப்பாய்—வானாடு
பேரிமய வெற்புமுதற் பெண்குமரி யீராகும
ஆரிய நாடெனறே யறி (2)

நகர்

(மணிரங்கு)

இன்மழலைப் பைங்குளியே யெங்க ளுயிரானாள்
நன்மையுற வாழு நகரெது கொல்?—சின் மயமே
நானென் றறிந்த நரி பெரியோர்க் கின்னமுது
தானென்ற காசித் தலம். (3)

பாரத தேவியின் திருத் தசாங்கம்

ஆறு

(சுருட்டி)

வானைக் கிளி! வந்தே மாதரமென ஶ்ரேதுவரை
யின்னலறக் காபபா ளியாறுரையாய்—நன்னர் செயத
தானபோம்வழியெலாந் தன்மமொடுபொன்வினைக்கும
வான போந்த கங்கையென வாழ்த்து. (4)

மலை

(காண்டா)

சோலை பசங்கிளியே! தொனமறைகள் நான
வாலை வளரு மலைகூறாய்—ஞாலத்துள் [குடையாள
வெற்பொன்று மீடிலதாய் விண்ணில் முடிதாகும்.
பொறபொன்று வெள்ளைப் பொருட்டி. (5)

ஊர்தி

(தன்யாசி)

ஶ்ருஞ் சிறப்பமுபா செலவமுமோ ரெண்ணற்றாள்
ஊரும புரவியரை தததாய்!—தேரிற்
பரிமிசை யூர வாளலள் பாரனைதது மஞ்சம
அரிமிசையே யூரவா ளவள. (6)

படை

(முகாரி)

கருணை யுருவானுள் காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்!
செருநரை வீழ்ததும படையென் செப்பாய்—[பொரு
[பவர்மேற்
றண்ணாளியான வீழாது, வீழிற றுகைப்பரிதாந்
திண்ணமுறு வான குலிசம் தேரு. (7)

தேசீய கீதங்கள்

முரசு

(செஞ்சுருட்டி)

ஆசை மரகதமே! அன்னை திரு முன்றிலிடை
ஓசை வளர்முரசு மோதுவாய்—'பேசுகவே
சத்தியமே செயக தருமமே' யென்றொவிசெய்
முத்திதரும் வேத முரசு. (8)

தார்

(பிலகரி)

வாரா யிளஞ்சுகமே! வந்திப்பார்க் கென்றுமிடா
தாராள் புனையுமணித் தார்கூறாய்—சேரரை
முற்றாக்குறுநகையான் முற்றுவித்துத தானொளிர்வாள்
பொற்றா மரைததார் புனைந்து. (9)

கோடி

(கேதாரம)

கோடிப்பவள வாய்க்கிள்ளாய்! குத்திரமுந் தீங்கும
மடிப்பவளின வெல்கொடிதான் மன்றன?—அடிப்-
பன்றூரத் தீயார் நவிவுறவே வீசுமொளி [பணிவா
குன்றா வயிரக் கொடி. (10)

13. பாரத மாதா நவரத்தின மாலை

[இந்நூலில் ஒன்பது பாடலிலும் முறையே ஒன்பது இரத்தினங்களின் பெயர்கள் இயற்கைப் பொருளிலேனும் சிலேடைப் பொருளிலேனும் வழங்கப்பட்டிருத்தல் காண்க]

காப்பு

வீரர் முப்பத்திரண்டு கோடி விளை வித்த
பாரத மாதாவின் பத மலாக்கே—சீரார்
நவரத்தின மாலை யிங்கு நான சூட்டக் காப்பாம
*சிவரதன மைந்தன் திறம்.

வேண்பா

1. திறமிக்க நல்வயிரச் சீர்திகழு மேனி
அறமிக்க சிந்தை, அறிவு, பிற—நலங்கள்
எண்ணறறன பெறுவார் 'இந்தியா' என்ற நின்றனை
கண்டுணைத்த பேருரைத்தக் கால்.

கட்டளைக் கலித்துறை

2. காலன் எதிர்ப்படிற் கை கூப்பிக்
குமபிட்டுக் கம்பன முற்
ரோல மிட்டோடி மறைந்தொழிவான் ;
பகையொன் றுளதோ ?

*சிவரத்தினமைந்தன்—சிவமாகிய ரத்தினத்திற்குப் பிறந்த மைந்தன் ; விநாயகன்.

தேசீய கீதங்கள்

கீலக் கடலொத்த கோலத்தினுள் மூன்று

நேத்திரத தாள்*

காலக் கடலுக்கோர் பால மிட்டாள்

அன்னை காற் படினே.

எண்சீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்

3. அன்னையே, அநநாளில் அவனிக் கெல்லாம்

ஆணி முததுப் போன்ற மணிமொழிகளாலே
பன்னி நீ வேதங்கள், உப நிததங்கள்,

பரவு புகழ்ப் புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள்;

இன்னும பன னூல்களிலே யிசைத்த ஞானம்

என்னென்று புகழந்துரைப்போம் அதனை

[யிநநாள் ?

மின்னுகின்ற பேரொளி காண் ! காலங் கொன்ற

விருந்து காண் ! கடவுளுக கோர வெற்றி

[கானே .

ஆசிரியப்பா

4. வெற்றி கூறுமின் ! வெண் சங் கூறுமின் !

கற்றவ ராலே உலகு காப்புறற

துற்றதிங் கிந் நாள் ! உலகினுக் கெல்லாம்

இறறை நான் வரையினும், அறமீலா மறவர்

குற்றமே தமது மகுடமாக் கொண்டோர்,

மற்றறை மனிதரை அடிமைப் படுத்தலே

முற்றிய அறிவின் முறையென நெண்ணுவார் ;

*மூன்று நேத்திரத்தாள—இங்கு பாரத மாதாவை
லோக மாதாவாகிய உமா தேவியாக பாவனை செய்யப் பட்ட
பிருக்கின்றது.

பாரத மாதா நவரத்தின மாலே

பறறை யரசர் பழிபடு படையுடன்
 சொற்றை நீதி தொகுத ளு வைத் திருந்தாா .
 இற்றை நாள் ;
 பாரி லுள்ள பல நாட்டினர்க் கும
 பாரத நாடு புது நெறி பழகக
 லுற்றதிங் கிநநாள்—உல கெலாம் புகழ
 * இன்பவளஞ் செறி பண் பல பயிற்றுங்
 கவீந்திர னாகிய சவீந்திர நாதன்
 சொற்றது கேளீர் :—“ புவி மிசை யின்று
 மனிதர்க் கெல்லாம் தலைப்படு மனிதன்,
 தர்மமே உருவம், மோஹன தாஸ
 கர்ம சந்திர காந்தி” யென் றுரைத்தான .
 அத்தகைய காந்தியை அரசியல் நெறியிலே
 தலைவனாகக் கொண்டு புவிமிசைத் தருமமே
 அரசிய லதனி லும், பிற இய லனைத்திலும்
 வெற்றி தருமமென வேதஞ் சொன்னதை
 முற்றும் பேண முற்பட்டு நின்றார்
 பாரத மக்கள். இதனாற் படைஞர் தஞ்
 செருக்கொழிந் துலகி லறந திறம்பாத
 கறனார் தலைப்படக காண்போம்—விரைவிலே,
 (வெற்றி கூறுமின் ; வெண் சங் கூதுமின் !)

* “ இன்ப வளம் ” எனபதில் பவளம் என்ற மணியின் பெயர் அமைந்திருப்பது காண்க.

தேசீய கீதங்கள்

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

5. ஊதுமினே வெற்றி !
 ஒலிமினே வாழ்த் தொலிகள் !
 ஓதுமினே ! வேதங்கள் !
 ஓங்குமினே ! ஓங்குமினே !
 தீது சிறிதும பயிலாச்
 ,சேமமணி மாநெறி கண்டோம ;
 வேதனைக ளினி வேண்டா ;
 விடுதலையோ திண்ணமே.
 வஞ்சி விருத்தம்

6. திண்ணங் காணீர் ! பச்சை
 வண்ணன் பாதத தாணை ;
 எண்ணங் கெடுதல் வேண்டா !
 திண்ணம், விடுதலை திண்ணம.
 கலிப்பா

7. “ விடுதலை பெறுவிர விரை வா றீர்
 வெற்று கொள்வீர் ” என்றுரைத் தெங்கும்
 கெடுத லின்றி நந் தாய்த் திருநாட்டின்
 கிளர்ச்சி தன்னை வளர்ச்சி செய்கின்றான ;
 “ சுடுதலும் குளிர்ம உயிர்க்கில்லை ;
 சோர்வு வீழ்ச்சிகள் தொண்டருக் கில்லை ;
 எடுமினே அறப்போரினை ” யென்றான்
 எங்₂கோ மேதக மேந்திய காந்தி !

1. செம் மணி மா நெறி—செவ்விய அழகிய பெரிய நெறி ; அஃது ஒததுழையாமை செமமணி—மாணிகம,

2. கோமேதகம என்ற ரத்னப் பெயர் தொனித்தல் காண்க.

பாரத மாதா நவரத்தின மாலே

அறுசீர் விருத்தம்

8. காந்தி சேர் பதுமராகக்

கடிமலர் வாழ் ஸ்ரீ தேவி

போந்து நிற்கின்ற ளின்று

பாரதப் பொன்னு டெங்கும் ;

மாந்த ரெல்லோருஞ் சேர்வை

அச்சத்தை மறந்துவிட்டார் ;

காந்தி சொற கேட்டார், காண்பார்

விடுதலை கணத்தி னுள்ளே.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

9. கணமெனு மென்றன் கண்முனே வருவாய்,

பாரத தேவியே, கனல்கால்

இணைவிழி வாலவாய* மாளு சிங்க

முதுகினி லேறி விற்றிருந்தே ;

துணை நினை வேண்டு நாட்டினர்க் கெல்லாந்

துயா கெட விடுதலை யருளி

மணிநகை புரிந்து திகழ திருக்கோலங்

கண்டு நான் மகிழ்ந்திடுமாறே.

*வால் அவாயமாம் சிங்கம்—பயங்கரமான வாலினை யுடைய சிங்கம், வாலவாயம் என்பது வைரூர்யத்தின் பெயர்.

14. மாதாவின துவஜம்

பாரத நாட்டுக் கோடியினைப் புகழ்தல்
தாயுமானவர் ஆனநதக்களிப்பு வர்ணமெட்டு

பல்லவி

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்—அதைத்
தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட வாரீர்

சரணங்கள்

1. ஓங்கி வளாந்ததோர் கமபம—அதன்
உச்சியின் மேல், 'வந்தே மாதர' மென்றே
பாங்கி நெழுதித் திகழும்—செய்ய
பட்டொளி வீசிப் பறந்தது பாரீர் (தாயின்)
2. பட்டுத் தகிலென லாமோ?—அதிற
பாயந்து சுழற்றும் பெறும்புயற் காற்று
மட்டு மிகுந்தடிததாலும்—அதை
மதியாதவ் வுறுதிக்கொள மாணிக்கப் படலம்
(தாயின்)
3. இந்திரன் வச்சிர மோர் பால்—அதில்
எங்கள் துருக்கரிளம்பிறையோர்பால்(தாய்)
மந்திர நடுவுறத் தோன்றும்--அதன்
மாண்பை வகுத்திட வல்லவன யானோ?
(தாயின்)

மாதாவின் துவஜம்

4. கம்பத்தின் கீழ் நிறறல் காணீர்—எங்கும
காணரும் வீரர் பெருந்திருக கூட்டம
நம்பற் குரிய ரவ்வீரர் ;—தங்கள்
நல்லுயி ரீந்துங் கொடியினைக் காப்பர்
(தாயின்)
5. அணியணி யாயவர் நிற்கும்—இந்த
ஆரியக் காட்சியோ ரானந்த மன்றோ ?
பணிகள் பொருந்திய மார்பும்—விறற்
பைந்திரு வோங்கும் வடிவமுங் காணீர் ;
(தாயின)
6. செந்தமிழ் நாட்டுப் பொருநர்,—கொடுந்
தீக்கண் மறவர்கள், சேரன்றன் வீரா,
சிந்தை துணிந்த தெலுங்கர்,—தாயின்
சேவடிக் கேபணி செய்திரு துளுவர்,
7. கன்னட ரெட்டிய ரோடு,—போரிற்
காலனு மஞ்சக் கலக்கு மராட்டர்,
பொன்னகர்த் தேவர்களொப்ப—நிற்கும
பொற்புடை யாரிந்து ஸ்தானத்து மல்லர்,
8. பூதல முற்றிடும் வரையும்—அறப
போ விறல் யாவும் மறப்புறும் வரையும்
மாதர்கள் கற்புள்ள வரையும்—பாரில்
மறைவரும் கீர்த்திகொள் ரஜபுத்ர வீரர்,

தேசீய கீதங்கள்

9. பஞ்ச நதத்துப் பிறந்தோர்,—முன்னைப்
பார்த்தன் முதற்பலர் வாழ்ந்த நன்னூட்டார்,
துஞ்சும் பொழுதினுந் தாயின்—பதத்
தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தி னேரும்
10. சேர்ந்ததைக் காப்பது காணீர்!—அவா
சிந்தையின விரம நிரந்தரம வாழ்க!
தேர்ந்தவர் போற்றும் பரத—நிலத
தேவி துவஜம சிறப்புற வாழ்க! (தாயின்)

15. எங்கள் தாய்

காவடிசசிந்தில் ஆறுமுகவடி. வேலவனே என்ற வர்ணமெட்டு.

1. தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்து முணர்ந்திடு
குழ்கலை வாணர்களும்—இவள்
என்று பிறந்தவ ளென்றுண ராத
இயல்பின ளாமெங்கள் தாய்.
2. யாரும் வகுத்தற் கரிய பிராயத்த
ளாயினு மேயெங்கள் தாய்—இந்தப்
பாருளெந் நாளுமோர் கன்னிகை யென்னப்
பயின்றிடு வாளெங்கள் தாய்.

எங்கள் தாய்

3. முப்பது கோடி முகமுடை யானாயிர்
மொய்ப்புற வொன்றுடையாள்—இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள், எனிற்
சிந்தனை யொன்றுடையாள்.
4. நாவிரில வேதமுடையவள் கையில்
நலந்திகழ் வாளுடையாள்—தனை
மேவிளர்க ளினனருள் செய்பவள், சீயரை
வீட்டிடு தோளுடையாள.
5. அறுபது கோடி தடக்கை களாலும
அறங்கள் நடத்துவள் தாய்—தனைச
செறுவது நாடி வருபவ ரைத் துகள
செயது கிடத்துவள தாய்.
6. பூமியினும் பொறை மிக்குடை யாள் பெரும்
புண்ணிய நெஞ்சினள் தாள்—எனில்
தோயிழைப் பார்முன நின்றிடுங் காற்கொடுந்
துர்க்கை யனை யவள் தாய்.
7. கற்றைச் சடைமதி வைத்த துறவியைக்
கைதொழு வாளெங்கள் தாய்—கையில்
ஓற்றைத் திகிரி கொண்டேமுல காளு
மொருவனை யுந்தொழு வாள்.
8. யோகத்தி லேநிக ரற்றவ ளுண்மையு
மொன்றென நன்றறிவாள்—உயர்
போகத்தி லேயு நிறைந்தவ ளெண்ணரும்
பொற்குவை தானுடையாள்.

தேசீய கீதங்கள்

9. நல்லற நாடிய மனனரை வாழ்த்தி
 நயம்புரி வானெங்கள் தாய்—அவர்
 அல்லவ ராயி னவரை விழுங்கிப் பின்
 ஆனந்தக் கூத்திடுவாள்.
10. வெண்மை வளரிம யாசலன றந்த
 விறன் மக ளாமெங்கள் தாய்—அவன்
 திண்மை மறையினுந் தான்மறை யாணித்தஞ்
 சீருறு வானெங்கள் தாய்.

16. வெறிகொண்ட தாய்

1. பேயவள் காணெங்க ளன்னை—பெரும்
 பித்துடைய ளெங்க ளன்னை.
 காயழ லெந்திய பித்தன்—தனைக்
 காதலிப்பா ளெங்க ளன்னை. (பேயவள்)
2. இன்னிசை யாமின் பக் கடலில்—எழுந்
 தெற்றும் அலைதிரள வெள்ளம்
 தன்னிட மூழ்கித் திளைப்பாள்—அங்கு
 தாவிக் குதிப்பாளெம மன்னை. (பேயவள்)
3. தீஞ்சொற் கவிதையஞ் சோலை—தனில
 தெய்வீக நன்மணம் வீசும்
 தேஞ்சொரி மாமலா சூடி—மதுத்
 தேக்கி நடிப்பளெம் மன்னை (பேயவள்)

நடிப்புச் சுதேசிகள்

4. வேதங்கள் பாடுவள் காணீர்—உண்மை
வேல் கையிற் பற்றிக் குதிப்பாள்
ஓதருஞ் சாத்திரங் கோடி—உணர்ந்
தோதியுலகெங்கும் விதைப்பாள்.(பேயவள்)
5. பாரதப் போரேளி லெளிதோ?—விறற்
பார்ததன கை விலலிடை யொளிர்வாள்
மாரதர் கோடி வந்தா லுட—கண
மாய்த்துக்குருதியிற்றினைப்பாள்.(பேயவள்)

17. நடிப்புச் சுதேசிகள்

பழித்தறி வறுத்தல்

கிளிக் கணணிகள்

1. நெஞ்சி ஓரமு முன்றி
நோமைத திரமுமின்றி
வஞ்சனை சொல்வா ரடி—கிளியே
வாய்ச சொல்லில வீரரடி.
2. கூட்டத்திற் கூடி நின்று
கூவிப் பிதற்ற லன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரடி—கிளியே
நாளில் மறப் பாரடி.

தேசீய கீதங்கள்

3. சொந்த அரசும் புவிச்
சுகங்களுந் மாண்புகளுந்
அந்தகாக் குண்டாகுமோ?—கிளியே
அலிகளுக் கின்ப முண்டோ?
4. கண்களிரண்டிந் தும்
காணுந் திறமை யற்ற
பெண்களின் கூட்டமட—கிளியே
பேசிப்பயனெனட.
5. யந்திர சாலை யென்பார்
எங்கள துணிக ளென்பார்
மந்திரததாலே யெங்கும்—கிளியே
மாங்கலி வீழ்வதுண்டோ?
6. உப்பென்றும சீனி யென்றும
உள்நாட்டுச் சேலை யென்றும
செப்பித் திரிவாரட—கிளியே
செய்வ தறியாரட.
7. தேவியர் மான மென்றும்
தெய்வத்தின பக்தி யென்றும்
நாவினாற் சொல்வதல்லால்—கிளியே
நம்புத் லற்றாரட.
8. மாதரைக் கறபழித்து
வன கணமை பிறர் செய்யப்
பேதைகள் போலுயிரைக்—கிளியே
பேணி யிருந்தாரட.

நடிப்புச் சதேசிகள்

9. தேவி கோயிலிற சென்று
 தீமை பிறாசுள் செய்ய
 ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக்—கிளியே
 அஞ்சிக் கிடந் தாரடி.
10. அச்சமும போடி மையும
 அடிமைச் சிறுமதியும
 உச்சத்திறு கொண்டாரடி—கிளியே
 ஊமைச் சனங்க ளடி.
11. ஊக்கமும உளவலியும
 உணமையிற பற்றுடில்லா
 மாக்களுக்கோரா கணமும—கிளியே
 வாழத் தகுதி யுண்டோ?
12. மானம சிறிதென் றெண்ணி
 வாழ்வு பெரிதென் றெண்ணும்
 ஈனாக் குலகந் தனில்—கிளியே
 இருக்க நிலைமை யுண்டோ?
13. சிந்தையிற் கள் விரும்பிச்
 சிவ சிவ வென்பது போல்
 வந்தே மாதர மென்பார்—கிளியே
 மனதி லதனைக் கொள்ளார்.
14. பழமை பழமை யென்று
 பாவனை பேசலன்றிப்
 பழமை யிருந்த நிலை—கிளியே
 பாமர ரேதறிவார்?

தேசீய கீதங்கள்

15. நாட்டி லவமதிட்டும்
நாணிநறி யிழி செல்வத்
தேட்டில் வீருப்புங்கொண்டே—கிளியே
சிறுமை யடை வாரடி.
16. சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சின்தை யிரங்காரடி—கிளியே
செம்மை மறநதாரடி.
17. பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
பாரதர் புழுக்கள் போல
துஞ்சத் தம கண்ணூற கண்டும்—கிளியே
சோமபிக் கிடப்பாரடி.
18. தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்
தடுக்க முயற்சி யுறர்
வாயைத் திறநது சுமமா—கிளியே
வந்தேத மாதர மென்பார்.

18. கோக்கலே சாமியார் பாடல்

“ இராமலிங்க சுவாமிகள் [களங்கமறப் பொதுநடனங்
கண்டு கொண்ட தருணம் ” என்று பாடிய பாட்டைத்
திரித்துப் பாடியது.]

களக்க முறும் மார்லி நடம்
கண்டுகொண்ட தருணம்
கடைச் சிறியேன் உளம பூத்தக்
காய்த்த தொரு கவிதான்
விளக்க முறப் படித்ததிடுமோ
வெம்பி விழுந்திடுமோ ?
வெம்பாது வழினு மென்றன்
கரத்திலகப்படுமோ ?
வளர்த்த பழம் கர்சாவென்ற
குரங்கு கவர்ந்திடுமோ ?
உற்றிந்நான் ஆட்சி செய்யும்
அணில் கடித்து விடுமோ ?
துளக்க மறயான் பெற்றிந்
குண்ணுவனோ, அல்லால்
தொண்டை விக்குமோ, ஏதும்
சொல்லரியதாமோ ?

19. தொண்டு செய்யும் அடிமை

ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரதவாஸிக்கு

ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவது

[நந்தனார் சரித்திரத்திலுள்ள “மாடு தின் னும புலையா—
உனக்கு மார்கழித்திருநாளா” என்ற பாட்டின் வர்ண
மேடடு.]

1. தொண்டு செய்ய; மடிமை—உனக்குச்
சுதந்திர நினைவொடா?
பண்டு கண்ட குண்டோ—அதற்குப்
பாததிர மாவாயோ? (தொண்டு)
2. ஜாதிச் சண்டை போச்சோ?—உங்கள்
சமயச் சண்டை போச்சோ?
நீதி சொல்ல வந்தாய கணமுன்
நிற் கொணுது போடா (தொண்டு)
3. அச்ச நீங்கினாயோ?—அடிமை!
ஆணமை தாக்கினாயோ?
பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும்—ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ? (தொண்டு)
4. கப்பலேறு வாயோ?—அடிமை!
கடலை தாண்டு வாயோ?
குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே—அடிமை!
கொற்றத் தவிசு முண்டோ? (தொண்டு)

தொண்டு செய்யும் அடிமை

5. ஒற்றுமை பயின்றாயோ?—அடிமை?
உடம்பில வலிமை யுண்டோ?
வெற்றுகரை பேசாதே—அடிமை!
வீரிய மறிவாயோ? (தொண்டு)
6. சோர்ந்து வாழு வீரோ?—உங்கள்
சிறுமைக் குணங்கள் போச்சோ?
சோர்ந்து விழ்தல் போச்சோ?—உங்கள்
சோம்பரைத துடைத்திரோ? (தொண்டு)
7. வெள்ளை நிறத்தைக் கண்டால்—பதறி
வெருவலை யொழிததாயோ?
உள்ளது சொல்லென் கேள்—சுதந்திரம்
உனக்கில்லை மறந்திட்டா. (தொண்டு)
8. நாடு காப்பதற்கே—உனக்கு
ஞானஞ் சிறிது முண்டோ?
வீடு காக்கப் போடா—அடிமை
வேலை செய்யப் போடா. (தொண்டு)
9. சேனை நடத்துவாயோ?—தொழுப்புக்கள்
செய்திட விரும்பாயோ?
ஈமமான தொழிலே—உங்களுக்
கிசைவதாகும் போடா. (தொண்டு)

20. மேந்தா திலகருக்குச் சொல்லுவது

[புதிய கட்சித் தலைவரை நோக்கி நிதானக் கட்சியார்
சொல்லுதல]

சிதம்பர பதவியாகிய முக்தியிலே, நநதனார் அடங்காத தாகம கொண்டிருந்தார். அது அவரை அடிமை கொண்டிருந்த ஆண்டைக்கு மனமில்லை. அவன் நநதனாரைப் பலவித இமசைகளுக்கே உட்படுத்தினான் : அதுவுமின்றிச் சேரியிலிருந்த நிதானப் பறையாகள பலர் நநதனார் சிதம்பரத்தைப் பற்றி நினைக்கலாகா தென்று போதனை செய்தார்கள். அந்த நிதானஸ்தர்களிலே ஒருவா பாடிய பாட்டின் கருத்தையும் வாண்மொட்டையும் தழுவிப் பின் வருமா பாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “ஓய் நநதனாரே, நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ, நியாயநதானே நீர் சொல்லும்” என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

ஓய் திலகாரே, நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ ?
செய்வது சரியோ, சொல்லும்.

கண்ணிகள்

1. முன்னறியார் புது வழக்கம்—நீர்
மூட்டி விட்டநிந்தபழக்கம்—இப்போ
தென்னகரிலு மிது முழக்கம்—மிக
இடும்பை செய்யுமிந்த ஒழுக்கம். (ஓய் திலகாரே)

சுதேசியத்தைப் பழித்தல்

2. சுதந்திர மென்கிற பேச்சு—எங்கள்
தொழுமபுக னெல்லாம் வீணாய்ப் போச்சு—இது
மதம் பிடுததது போலாச்சு—எங்கள்
மனிதாக்கெல்லாம் வந்ததேசசு. (ஓய் திலகரே)
3. வெள்ளை நிறத்தவர்க்க ராஜ்யம்—அன்றி
வெடிறவ ருக்குமது நியாஜ்யம்—சிறு
பிள்ளைகளுக்கே யுபதேசம்—நீர்
பேசி வைத்த தெலலா மோசம். (ஓய் திலகரே)

21. நிதானக் கட்சியார் சுதேசியத்தைப் பழித்தல்

நந்தரா சரித்திரத்திலே சேரிப பறையர்கள் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து நந்தரையையும் அவரது கட்சியாரையும் பழிக்கின்றார்கள். சேரியிலே மாட்டிறைசசி யுண்டு புலை வாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டு, ஆண்டைப் பார்ப்பானுக்கு அடிமை செய்வதே ஸவாகக மென்றறியாமல், சிதம்பரப் பயித்தியங்கொண்டலையும் நந்தராலும், அவருடைய சீடர்களாலும் பெரிய கேடுகள் விளையக் கூடுமென்று வருத்தங்கொண்டு “நாம் எனன் செய்வோம் புலையரே இந்தப் பூமியிலிலாத புதுமையைக் கண்டோம்” என்று யோசிக்கிறார்கள். அநதப் பாட்டின் கருத்தையும் வாண் மெடடையும் தழுவிப் பின்வரும் பாடல எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேததா, கோகலே முதலிய நிதானஸ்தர்கள், நமது தேச விமோசன மென்னுஞ் சிதம்பரத்தை எண்ணி ஆசை கொண்டு பரவச நிலையிலிருக்குந் திலக முனிவராலும், அவரது கட்சியாராலும் நாட்டிற்குக் கெடுதி விளைவு’ மென்று பேசும் விஷயங்கள அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தேசீய கீதங்கள்

ராகம்—புன்காவராளி. தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி

நாமென்ன செய்வோம், துணைவரே—இந்த
பூரியிலிலலாத புதுமையைக் கண்டோம். (நாம்)

சரணங்கள்

1. திலக நொருவனாலே யிப்படி யாச்சு
செமமையுந தீமையு மிலலாமலே போச்சு
பலதிசையும் துஷ்டா கூட்டங்களாச்சு
பையல்கள் நெஞ்சில்பயமென்பதேபோச்சு. (நாம்)
2. தேசத்தி லெண்ணற்ற பேர்களுங்கெட்டார்
செய்யுந தொழில முறை யாவையும் விட்டார்
பேசுவோர் வார்த்தை தூதா சொல்லி விட்டார்
பினவர வறியாமல சுதந்திரம் தொட்டார் (நாம்)
3. பட்டம பெற்றோர்க்கு மதிப் பென்பது மில்லை
பரதேசப் பேசசில் மயங்குபவ ரில்லை
சட்டம் மறந்தோர்க்கும் பூஜை குறைவில்லை
*சர்க்காரிடம சொல்லிப் பார்த்தும பயனில்லை
(நாம்)
4. சீமைத் துணியென்று லுள்ளங் கொதிக்கிறார்
சீரில்லை என்றாலோ எட்டி மிதிக்கிறார்
தாமெத்தையோ 'வந்தே' யென்று துதிக்கிறார்
தரமற்ற வார்த்தைகள் பேசிக் குதிக்கிறார். (நாம்)

*பழைய கட்சியா புதுக் கட்சியாரைப் பற்றி ஸர்க்.
காரிடங் கோள் மூட்டியும் பயனில்லை என்றுயிட்டது.

22. ஆங்கிலேயன்

ஒரு தேயபத்தனுக்குக் கூறுவது

தண்டகம்—ஆதிதாளம்.

1. நாட்டிலெங்கும் ஸ்வதநதிர வாந்நசையை
நாட்டினாய்—கனல்—முட்டினாய்
வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே
மாட்டுவேன—வலி—காட்டுவேன. (நாட்டி)
2. கூட்டங் கூடிவந் தேமா தரமென்று
கோஷிததாய—எமைத்—தூஷித்தாய்
ஓட்ட நாங்க ளெடுக்க வென்றே கப்பல்
ஓட்டினாய்—பொருள்—ஈட்டினாய். (நாட்டி)
3. கோழைபயட்ட ஜனங்களுக் குண்மைகள்
கூறினாய்—சட்ட—மீறினாய்
ஏழைப் பட்டிங் கிறத்த லீழிவென்றே
யேசினாய்—வீரம்—பேசினாய். (நாட்டி)
4. அடிமைப் பேடிகள் தமமை மரிதர்கள்
ஆக்கினாய்—புனமை—போக்கினாய்
மிடிமை போதும் நமக்கென றிருந்தோரை
மீட்டினாய்—ஆசை—பூட்டினாய். (நாட்டி)
5. தொண்டொன்றே தொழி லாக்கொண்டிருந்தோ
தூண்டினாய்—புகழ் வேண்டினாய் [ரைத்
கண்ட கண்ட தொழில் கற்க மார்க்கங்கள்
காட்டினாய்—சோர்வை—யோடடினாய். (நாட்டி)]

தேசீய கீதங்கள்

6. எங்கு மிந்த சுயராஜ்ய விருப்பத்தை
ஏவினாய்—விதை—தூவினாய்
சிங்கம செய்யும் தொழிலைச் சிறு முயல்
செய்யவோ—நீங்கள்—உய்யவோ ?
7. சுட்டு வீழ்த்தியே புதறி வருத்திடச்
சொல்லுவேன—குத்திக—கொல்லுவேன்
தட்டிப் பேசுவோ ருண்டோ ?—சிறைககுள்ளே
தளருவேன—பழி—கொள்ளுவேன. (நாட்டி)
-

23. தேசபந்தன் ஆங்கிலேயனுக்குக் கூறும் மறுமொழி

1. சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை செய்தே
ஆஞ்சிடோம்; இனி—யஞ்சிடோம்;
எந்த நாட்டினு மிந்த அநீதிகள்
ஏற்குமோ ? தெய்வம்—பார்க்குமோ ?
2. வந்தே மாதர மென்றுயிர் போம்வரை
வாழ்த்துவோம்; முடி—தாழ்த்துவோம்;
எந்த மாருயி ரன்னை யைப் போற்றுதல
ஈனமோ ?—அமமானமோ ?

தேசபக்தன் ஆங்கிலேயனுக்குக் கூறும் மறுமொழி

3. பொருத்தெல்லா மெங்கள் செல்வங் கொள்ளை
போகவோ? நாங்களை —சாகவோ? [கொண்டு
அழுது கொண்டிருப்போமோ? ஆண்டிள்ளைகள்
அலலமோ? உயிர்—வெல்லமோ?
4. நாங்கள் பூப்பது கோடி ஜனங்களும்
நாய்களோ? பன்றிச —சேய்களோ?
நீங்கள் மட்டு மனிதராக னோவீது
நீதமோ? பிடி—வாதமோ?
5. பாரதத்திடை யன்பு செலுத்துதல்
பாபமோ? மனஸ் —தாபமோ?
கூறு மெங்கள் மிடிமையைத் தீர்ப்பது
குற்றமோ இதுற—செற்றமோ?
6. ஒற்றுமை வழியொன்றே வழியென்ப
தோர்ந திட்டோம்; நன்கு—தோர்ந திட்டோம்;
மற்று நீங்கள் செய்யுங் கொடுமைககெலாம்
மலைவுறும்; சித்தம—கலைவுறும்.
7. சதையைத் துண்டு துண்டாக்கினு முன்னெண்
சாயுமோ? —ஜீவன —ஓயுமோ? [ணம்
இதையத் துள்ளே யிலங்கு மஹாபக்தி
யேகுமோ? நெஞ்சம்—வேகுமோ?

21. பாரத தேவியின் அடிமை

நந்தன் சரித்திரத்திலுள்ள “ஆண்டைக் கடிமைக் கார
னல்லவே” என்ற பாட்டின் வாணமெட்டையும
கருததையும் பின் பற்றி எழுதப்பட்டது.

பல்லவி

அன்னியர் தமக் கடிமை யல்லவே—நான்
அன்னியர் தமக் கடிமை யல்லவே.

சரணங்கள்

1. மன்னிய புகழ் பாரத தேவி
தன் னிரு தாளினைக் கடிமைக் காரன். (அன்)
2. இலகு பெருங்குணம யாவைககு மெல்லையாம்
திலக முனிக்கொத்த அடிமைக்காரன். (அன்)
3. வெய்ய சிறைக்குள்ளே புன்னகையோடு போம்
ஐயன் பூபேந்தரனுக் கடிமைக் காரன். (அன்)
4. காலர் முன்னிற்பினும் மெய்தவறு வெங்கள்
பாலர் தமக்கொத்த அடிமைக்காரன். (அன்)
5. காந்தன விட்டாலும் தர்மம் விடா ப்ரம்ம
பாந்தவன் றுளிணைக் கடிமைக்காரன். (அன்)

25. லாஜபத்யாய் சூத்ர

விருத்தம்

1. விண்ணகததேத யிரவிதனை வைகதாலும்
 அதவகதிகள விரைந்து வந்து
 கண்ணகததேத யொவதருதல் காணகிலமோ ?
 நின்னையவா கனஸ்றிந் நாட்டு
 மணாகததேத வாழாது புறஞ்செய்யும்
 யாங்கனெலா மறக்கொணுதேம்
 எண்ணகததேத, லாஜபதி, யிடையின்றி
 நீ வொதற கென்செய வாரீர ?
2. ஒரு மனிதன றனைப்பற்றிப் பல நாடு
 கடத்தியவற் கூறு செயதல்
 அருமையிலை ; எளிதினவர் புரிந்துட்டா
 ரென்றிடினும் அந்த மேலோன்
 பெருமையை நன் கறிந்தவனைத் தெயவமென
 நெஞ்சினுலீள பெட்டிற் பேணி
 வருமனித ரெண்ணற்றார் இவரையெல்லாம்
 ஓட்டி யெவா வாழவ திங்கே ?
3. பேரன்பு செய்தாரில் யாவரே
 பெருநதுயரம் பிழைத்து நின்றார் ?
 ஆரன்பு நாரணன்பா விரணியவர் சேய்
 செய்ததினா லவனுக் குற்ற

தேசீய கீதங்கள்

கோரங்கள் சொலத்தகுமோ ? பாரதநாட்
டிற பக்தி குலவி வாழும்
வீரங்கொள் மனமுடையார் கொடுத்தயரம்
பல வடைதல வியததற் கொணரே ?

26. லாஜ்பந்தாய் பிரலாபம்

கண்ணிகள்

1. நாடிழந்து மக்களையு நல்லாளை யும்பிரிந்து
வீடிழந்திங் குறறேன் விதியினை யென சொல்
கேனே.
2. வேதமுனி போன்றார் விருத்தரா மெந்தையிரு
பாத மலர் கண்டு பரவப் பெறுவேனோ ?
3. ஆசைக்குமர னருச்சுனைப் போலவான் றன்
மாசறற சோதி வதனமினிக காண்பேனோ ?
4. அன்றிலைப் போன் றென்னை யரைக்கணமேனும்
பிரிந்தால்
குன்றி மனஞ சோர்வாளிக்கோலம பொறுப்பாளோ ;
5. வீடு முறவும் வெறுத்தாலு மென்னருமை
நாடு பிரிந்த நலிவினுக் கென் செய்கேனே ?

லாஜ்பத்ராய் பிரலாபம்

6. ஆதிமறை தோன்றிய நல் லாரிய நாடெந்நாளு
நீதிமறை வின்றி நிலைத்த திருநாடு.
7. சிந்துவெணுந் தெய்வத் திருநதியு மறறதிற்சேர்
ஐந் தாமணி யாறும் அளிக்கும் புன னாடு.
8. ஐம்புலனை வென்ற அறவோர்க்கு மாற்றலர்தம்
வெம்புலனை வென்ற எண்ணில் வீரருக்குந்
தாய்நாடு.
9. நல்லறத்தை நாட்டுதற்கு நம் பெருமான
கௌரவராம்
புலலரைச் செற்றாழ்த்த புனிதம் பெருநாடு.
10. கன்னாணூர் திண்டோட்களவீரன் பார்த்தனொரு
வினா றெனவி கேட்ட மேனமைத் திருநாடு.
11. கன்ன னிருந்த கருணைநிலம் தர்மனெனு
மன்ன னறங்கள் வளர்த்த புகழ் நாடு.
12. ஆரியர்தம் தர்மநிலை ஆதரிப்பான் வீட்டுமனார்
நாரியர்தங் காதல் துறந்திருந்த நன்னாடு.
13. வீமன் வளர்ந்த விற்றாடு வில்லசுவத்
தாம னிருந்து சமர்புரிந்த வீரநிலம்.
14. சீக்கரெனு மெங்கள் விற்ற்சிங்கங்கள்வாழ்தருநல
ஆக்கமுயர் குன்ற மடர்ந்திருக்கும் பொன்னாடு.
15. ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைதந்த
சீரியர் மெய்ஞ்ஞான தயாநந்தர் திருநாடு.

தேசீய கீதங்கள்

16. என்னருமைப் பாஞ்சால மென்றேனும்
காண்பேடுகு ?
பன்னரிய துன்பம் படர்ந்திங்கே மாய்வேடுகு ?
17. ஏதெல்லாம் பாரதத்தே இந்நாள் நடப்பனவோ ?
ஏதெல்லாம் யானறியா தெனமனிதா
பட்டனரோ ?
18. என்னை நிகைந்து மிரங்குவாரோ ? அல்லா ஆ
பின்னைத் துயர்களிலென் பேரு மறந்திட
டாரோ ?
19. தொண்டுபட்டு வாடு மென்றன் தூய பெரு
நாட்டிற்
கொண்டு விட்டங் கென்னையுடன கொன்றாலு
மின்புறுவேன் .
20. எத்தனை ஜனமங்கள் இருட்சிறையி விட்டாலும்
தததுபுன்ற பாஞ்சாலந் தனில் வைத்தால்
வாடுகிலேன் .

27. தாதாபாய் நவுரோஜி

கவிகள்

1. முன்னாளி விராமபிரான் கோதமனா
திய புதல்வர் முறையினீன்று
பன்னாடு முடி வணங்கத் தலைமை நிறுத்
தியவெமது பரதகண்ட

தாதாபாய் நவுரோஜி

மின்னாளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப்
பிறரெள்ள வீழ்ந்தகாலை
அன்னனைத் துயா தவிர்ப்பான் முயல்வர் சில
மக்களவ ரடிகள் சூழ்வாம்.

2. அவ்வற்றூ ரனை வோர்க்கு முதல்வனாம
மைந்தன்ற னன்னை கண்ணீ
ரெல்வகையி னுந் துடைப் பேலின்றேலென
உயிர் துடைப்பே னெனனப் போந்தி
யெளவனநாள முதற் கொடுதா
னென பதின்மேல் வயதுற்ற வின்று காறும்
செவ்வியுறத் தனதுடலம் பொருளாவி
யானுழையுத் தீர் தலிலான.

3. கல்வியைப்போ ளறிவுமறி வினை போலக்
கருணையுமக கருணை போலப்
பல்விதலுக் கங்கள்செயுந் திறனு மொரு
நிகரினறிப் படைதத வீரன
வில்விறலாற் போர் செய்தல் பயனிலதா
மெனவதனை ளெறுத்தே யுண்மைச்
சொல்விறலாற போரசெய்வோன் டிறர்க்கன்றித்
தனக்குழையாத துறவி யாரோன்.

4. மாதா வாய்விட்டலற வதைச் சிறிது
மதியாதே வாணுள் போககுந்
தீதாவார் வரினுமவர்க் கினிய சொலி
நன்குணாததுஞ் செவ்வி யாளன்

தேசீய கீதங்கள்

வேதாவா யினுமவனுக் கஞ்சாமே யுண்மை
நெறி விரிப்போ நெங்கள்
தாதாவாய் விளங்குறுநற் றுதாபாய்
நவுரோஜி சரணம வாழ்க!

- 5 எண்பலி தாண்டி ருந்தவ னினிப்பல்லாண்
டிருந்தெம்மை யினிது காக்க!
பண்பல்ல நமக்கிழைப்போ ரறிவுதிருந்துக!
எமது பாரத நாட்டுப்
பெண்பல்லார் வயிறறினுமந் நவுரோஜி
போற் புதல்வர் பிறந்து வாழ்க!
விண்புல்லு மீன்களென லவனான
ரெவ்வயினு மிகுக மன்றே.

28. பூபேந்திர விஜயம்

— — —

விருத்தம்

1. பாபேந்திரியஞ் செறுத்த எங்கள்
விவேகானந்தப் பரமன் ஞான
பூபேந்திரன் றனக்குப் பின்வந்தோன்
விண்ணவர்த முலகை யாள்பர்

பூபேந்திர விஜயம்

தாபேந்திரன் கோபமுறினு மதற
கஞ்சியறந் தவிர்க்கிலாதான்
பூபேந்திரர் பெயரோன பாரதநாட்டிற்
கடிமை பூண்டு வாழ்வோன்.

2. வீழ்த்தல் பெறத் தருமமெலாம் மறமனைத்துங்
கிளைத்துவர மேலோர் தர்மைத
தாழ்த்ததமர் முன்னோங்க நிலைபுரண்டு
பாதகமே ததும்பி நிறகும்
பாழ்த்த கலியுகஞ் சென்று மற்றொருகம்
அருகில் வரும் பானமை தோனறக்
காழ்த்தமன வீர முடன யுகாநதரத்தி
விலையினிது காட்டி நின்றான.
3. மண்ணாடு மன்னரவன் றனைச் சிறை செய்
திட்டாலும் யாநதரெல்லாங்
கண்ணாகக கருதியவன புகழோதி வாழ்த்தி
மனங் களிக்கின்றரால் ;
எண்ணுது நற்பொருளைத் தீதென்பார்
சிலருலகி விருப்ப ரன்றே,
விண்ணாரும் பரிதியொளி வெறுத்தொருபுள்
இரு ளினிது விரும்பல் போனறே ?
4. இனனாத பிறர்க்கெண்ணான் பாரத நாட்டிற்
கிரங்கி யிதய நைவான்
ஒன்றரென றெவருமிலான உலகனைத்து
மோருய்ரென் றுணர்ந்த ஞானி

தேசீய கீதங்கள்

அன்னானைச் சிறைப்படுத்தார் மேலோராதம
பெருமையெது மறிகிலாதார்,
முன்னாளிற்றுன் பினறி யின்பம் வரா தெனட
பெரியோர் மொழிந்தா ரனறே?

29. வாழ்க திலகன் நாமம்

பல்லவி

வாழ்க திலகன் நாமம்! வாழ்க! வாழ்கவே!
வீழ்க கொடுங் கோன்மை! வீழ்க! வீழ்கவே!

சரணங்கள்

1. நாலுதிசையும் ஸ்வாதந்தர்ய நாதம் எழுகவே!
நரக மொத்த அடிமை வாழ்வு நைந்து கழிகவே!
ஏலுமனிதர் அறிவையடர்க்கும் இருள் அழிகவே!
எந்த நாளும் உலக மீதில் அச்சம ஒழிகவே.

(வாழ்க)

2. கல்வி யெனனும் வலிமைகொண்ட கோட்டை

[கட்டினான்-நல்ல

கருத்தினு லதனைச்சூழ்ந்தொ ரகழி வெட்டினான்
சொல்விளக்க மென்றதனிடைக் கோயிலாக்கி-

[னான்.

ஸ்வாதந்தர்ய மெனறதன் மேற் கொடியைத்

[தூக்கினான். (வாழ்க)

லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர்

3. துன்பமென்னும் கடலைக் கடக்குந் தோணி
யவன் பெயர்
சோர் வென்னும் பேயை யோட்டுஞ் சூழ்ச்சி
யவன் பெயர்
அன்பெனுந் தேனூறித் ததுமபும் புதுமலர்
அவன பேர்
ஆணமையென்னும் பொருளைக்காட்டும் அறிகுறி
யவன் பெயர். (வாழ்க)
-

30. லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர்

1. நாமகட்குப் பெருந்தொண் டியற்றிப்பன்
னாட்டினேர்தங் கலையிலு மவ்வவர்
தாமகத்து வியப்பப் பயின்றொரு
சாத்திரக் கடலென்ன விளங்குவோன் ;
மாமகட்குப் பிறப்பிட மாகமுன்
வாழ்ந்திந் நாளில் வறண்டயர் பாரதப்
பூமகட்கு மனந்துடித்தே யிவள்
புன்மை போக்குவ லென்ற விரதமே.

தேசீய கீதங்கள்

2. நெஞ்சகத்தொர் கணத்திலு ரீங்கிலான்
நீதமேயோ ருருவெனத் தோன்றினேன்
வஞ்சகத்தைப் பகையெனக் கொண்டதை
மாய்க்குமாறு மனதிற் கொதிக்கின்றேன்
துஞ்ச மட்டுமிப் பாரத நாட்டி றகே
தொண்டிழைக்கத் துணிந்தவர் யாவரும்
அஞ்செழுத்தினைச் சைவர் மொழிதல் போல்
அன்பொ டோதும் பெயருடை யாரியன்.

3. வீரமிகக மராட்டியா ஆதர்
மேவீப் பாரத தேவி திருநுதல்
ஆரவைத்த திலக மெனத் திகழ்
ஐய னல்லிசைப் பால கங்காதரன்
சேரலர்க்கு நினைக்கவுந் தீயென
நினற வெங்கள் திலக முனிவர்கோன்
சீரடி க் கமலத் தினை வாழ்த்துவேன
சிந்தை தூய்மை பெறுகெனச் சிந்தித்தே.

31. மஹாத்மா காந்தி பஞ்சகம்

1. வாழ்க நீ! எம்மான், இந்த
வையத்து நாட்டி லெல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி
விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்

மஹாத்மா காந்தி பஞ்சகம்

பாழ்ப்பட்டு நின்ற தாமோர்

பாரத தேசந் தன்னை

வாழ்விகக வந்த காந்தி

மஹாத்மா ! நீ வாழ்க ! வாழ்க !

2. அடிமை வாழ் வகன்றிந் நாட்டார்

விடுதலை யார்ந்து, செவ்வம்,

குடிமையி லுயர்வு, கல்வி,

ஞானமும் கூடி யோங்கிப்

படிமிசைத் தலைமையெய்தும்

படிக்கொரு சூழ்ச்சி செய்தாய்,

முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றாய்

புவிக்குளே முதன்மையுற்றாய் !

வேறு

3. கொடியவெந் நாக பாசத்தை மாற்ற

மூலிகை கொணர்ந்தவ் எனன்கோ ?

இடி மின்னல்காக்கும் குடைசெய்தானென்கோ ?

என சொலிப் புகழவதிங் குணையே ?

விடிவிலாத துன்பஞ் செய்யும் பராதீன

வொம்பிணி யகற்றிடும வண்ணம்

படிமிசைப் புதிதாச் சாலவு மெளிதாம்

படிக்கொரு சூழ்ச்சி நீ படைத்தாய்.

4. தன்னுயிர்போலே தனக்கழி வெண்ணும்

பிறனுயிர் தனையும் கணித்தல் ;

மன்னுயி ரெல்லாம் கடவுளின் வடிவம்

கடவுளின் மக்களென் றுணர்த்தல் ;

தேசீய கீதங்கள்

இன்ன மெய்ஞ் ஞானத் துணிவினை மற்றுங்
கிழிபடு போர், கொலை, தண்டம்
பின்வீரே கிடக்கும் அரசிய லதனிற்
பிணைத்திடத் துணிந்தனை, பெருமான !

5. பெருங்கொலை வழியாம் போர்வழி யிகழ்ந்தாய்
அதனிலுந் திறன்பெரி துடைத்தாம்
அருங்கலை வாணர் மெய்த்தொண்டர் தங்கள்
அறவழி யென்று நீ யறிந்தாய் ;
நெருங்கிய பயன்சேர் 'ஓத்துழையாமை'
நெறியினால் இந்தியா விற்கு
வருங்கதி கண்டு பகைத் தொழில மறந்து
வையகம் வாழ்க நல் லறததே.

32. அபேதாநந்த ஸ்வாமிகளின் மீது ஸ்தோத்திரக் கவிகள்

சுருதியு மரிய உபநிட கத்தின்
தொகுதியும் பழுதற வுணர்ந்தோன்
கருதிடற் கரிய பிரம நன்னிலையைக்
கண்டுபே ரொளியிடைக் களித்தோன்

அபேதாநந்த ஸ்வாமிகளின்மீது ஸ்தோத்திரக் கவிகள்

அரிதினிற் காணு மியல் பொடு புவியி
னப்புறத் திருந்து நண்பகலிற்
பரிதியி னொளியும் சென்றிடாநாட்டி ல்
மெய்யொளி பரப்பிடச் சென்றோன்.

வேறு

ஓன்றே மெய்ப்பொருளாகு முயிர்களெலா
மதன் வடிவா மோருங்காலை
என்றேவ னுன்றேவ னென்றுலகர்
பகைப்பதெலா மிழிவாமென்று
நன்றேயிங் கறிவுறுத்தும் பரமகுரு
ஞானமெனும் பயிரை நச்சித்
தின் றேபா ழாக்கிடுமைம் புலன் களெனும
விலங்கின ததைச் செகுத்த வீரன்.

வேறு

வானநதம் புகழ் மேவி விளங்கிய
மாசிலாத குரவைச் சங்கரன்
ஞானந்தங்கு மிந்நாட்டி னைப் பின்னரு
நண்ணினெனத் தேசுறு மவ்விலே
காளந்தப் பெருஞ்சோதி மறைந்தபின
அவனிழைத்த பெருந்தொழி லாற்றியே
ஊனந் தங்கிய மாரிடர் தீதெலா
மொழிக்குமாறு பிறந்த பெருந்தவன்.

*அமெரிக்கா கண்டம் : நமது கண்டத்தில் பகலாயிருக்
கும்போது அங்கே இருளாக இருக்குந் தன்மையுடையது.

தேசீய கீதங்கள்

வேறு

தூய அபே தாநந்த னெனும் பெயர் கொண்
டொளிர் தரு மிசசுத்த ஞானி
நேயமுட னிந்கரிற் றிப்பாதஞ்
சாத்தியரு ணெஞ்சிற் கொண்டு
மாயமெலா நீங்கியினி தொடமவர் நன
னெறிசாரும் வணணம் ஞானம்
தூயநனி பொழிந்திடுமோ முகில போன்றான்
இவன் பாதங்கள் துதிக்கின்றோமே.

33. சுதந்திரப் பெருமை

தில்லை வெளியிலே கலநதுவிட்டாலவா
திரும்பியும் வருவாரோ " என்னும் வர்ணமெட்டு.

1. வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ?—என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற காசை கொண்டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்து வாரோ? (வீர)
2. புகழநல் லறமுமே யன்றியெல்லாம வெறும்
பொய்யென்று கண்டாரேல்—அவர்
இகழுறு மீனத் தொண்டியற்றியும் வாழ்வதற்
கிச்சையுற் றிருப்பாரோ? (வீர)

சுதந்திரப் பேருமை

3. பிறந்தவர் யாவரு மிறப்ப துறுதியெனும்
பெற்றியை யறிந்தாரேல்—மானம்
துறந்தற மறந்தும் பின் இயிர்கொண்டு வாழ்வது
சுகமென்று மதிப்பாரோ ?
4. மானுட ஜன்மம் பெறுவதற்கரிதெனும்
வாய்மையை யுணர்ந்தாரேல்—அவர்
ஊனுடல் தீயினு முண்மை நிலைதவற
உடன்படு மாறுளதோ ? (வீர)
5. விண்ணி விரவிதனை விற்றுவிட்டெவரும் போய்
மின்மினி கொள்வாரோ ?
கண்ணிலு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ ? (வீர)
6. மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ ?
கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினாற்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ ? (வீர)
7. வந்தே மாதர மென்று வணங்கிய பின்
மாயத்தை வணங்குவாரோ ?
வந்தே மாதர மொன்றே தாரக
மென்மதை மறப்பாரோ ? (வீர)

34. சுதந்திர தாகம்

கண்ணிகள்

1. கண்ணீர்விடீ டோவளர்ததோம்?
சாலேசா! இப்பயிரைக்
கண்ணீராற் காததோம;
கருகத் திருவுளமோ?
2. எண்ணமெலா நெய்யாக
எமமுயிரி னுள்வளர்த்த
வண்ண விளக்கிஃது
மடியத் திருவுளமோ?
3. ஓராயிர வருட
மோய்ந்து கிடந்தபின்னர்
வாராது போல வந்த
மாமணியைத் தோற்போமோ?
4. தர்மமே வெல்லுமெனுஞ்
சான்றோ சொற் பொய்யாமோ?
கர்ம விளைவுகள் யாங்
கண்டதெல்லாம் போதாதோ?
5. மேலோர்கள் வெஞ்சிறையீல்
வீழ்ந்து கிடப்ப துவும்
நூலோர்களை செக்கடியில்
நோவதுவுங் காண்கிலையோ?

சுதந்திர தாகம்

6. எண்ணற்ற நல்லோ
 ரிதயம் புழுங்கியிரு
 கண்ணற்ற சேய்போற
 கலங்குவதுங் காண்கிலையோ ?
7. மாதரையு மக்களையும்
 வன் கண்மை யாறபிரிந்து
 காத லிளைஞர்
 கருத் தழிதல் காணாயோ ?
8. எந்தாய் நீ தந்த
 இயற்பொருளெ லாபிழந்து
 நொந்தார்க்கு நீ யன்றி
 நோவழிப்பார் யாருளரே ?
9. இன்பச் சுதந்திர நின
 இன்னருளாற் பெற்ற தன்றே ?
 அன்பற்ற மாக்கள்
 அதைப் பறித்தாற் காவாயோ ?
10. வானமழை யில்லையென்றால்
 வாழவுண்டோ ? எநதை சுயா-
 தினமெமக் கில்லை யென்றால்
 தினரெது செய்வோமே ?
11. நெஞ்சுகத்தே பொய்யினறி
 நேர்ந்ததெலா நீ தருவாய்
 வஞ்சகமோ எங்கள்
 மனத்தாய்மை காணாயோ ?

தேசீய கீதங்கள்

12. பொய்க்கோ வுடலும்
பொருளுயிரும வாட்டுகிறோம் ?
பொய்க்கோ தீராத
புலம்பித் துடிப்பதுமே ?
13. நின்பொருட்டு நின்னருளால்
நின்னூரிமை யாங் கேட்டால்
என்பொருட்டு நீ தான்
இரங்கா திருப்பதுவே ?
14. இன்று புதிதா
யிரக்கின்றோமோ ? முன்னோர்
அன்று கொடு வாழ்ந்த
அறுமையெலா மோராயோ ?
15. நீயும் அறமு
நிலைத்திருத்தல் மெய்யானால்
ஓயமுன ரெங்களுக்கிவ்
வோர்வர நீ நல்குதியே.

35. சுதந்திர தேவியின் துதி

விருத்தம்

1. இதந்தரு மனையி னீங்கி
இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும்
பதந்திரு விரண்டு மாறிப்
பழிமிகுத் திழிவுற்றாலும்

சுதந்திர தேவியின் துதி

விதந்தரு கோடி யின்னல்
வினைந்தெனை யழித்திட்டாலும்
சுதந்திர தேவி ! நினைதை
தொழுதிடல் மறக்கிலேனே.

2. நின்னடூள் பெற்றிலாதார்
நிகரிலாச் செலவரேனும்
பன்னருங் கல்வி கேள்வி
படைத் துயர்ந் திட்டாரேனும்
பின்னரும் எண்ணி லாத
பெறுமையிற சிறந்தா ரேனும்
அன்னவர் வாழ்க்கை பாழாம்
அணிகள்வேய் பிணத்தோ டொப்பார்.

3. தேவி ! நின்னொளி பெருத
தேயமோர் தேய மாமோ ?
ஆவியங் குண்டோ ? செம்மை
அறிவுண்டோ ? ஆக்கமுண்டோ ?
காவிய நூல்கள ஞானக்
கலைகள் வேதங்க ஞுண்டோ ?
பாவிய ரன்றோ நின்றன்
பாலனம் படைத்திலாதார் ?

4. ஒழிவறு நோயிற் சாவார்
ஊக்கமொன் றறிய மாட்டார்
கழிவுறு மாக்க ளெல்லாம்
இகழ்ந்திடக் கடையி னிற்பார்

தேசீய கீதங்கள்

இழிவறு வாழ்க்கை தேரார்
கனவினு மீன்பங் காணார்,
அழிவறு பெருமை நல்கும்
அன்னை, நின்னருள் பெருதார்.

வேறு

5. தேவி ! நின்னருள் தேடி யுளந்தவித்
தாவியும் தம தன்பு மளிப்பவர்
மேவி நிற்பது வெஞ்சிறை யாயினுந்
தாவில் வானுல கென்னத் தகுவதே.
6. அம்மை யுன்ற னருமை யறிகிலார்
செம்மை யென்றிழி தொண்டினைச் சிந்திப்பார்
இம்மை யின்பங்க ளெய்து பொன் மாடத்தை
வெம்மை யார்புன் சிறையெனல் வேண்டுமே.
7. மேற்றி சைப்பல நாட்டினர் வீரத்தால்
போற்றி நின்னைப் புது நிலை யெய்தினர் ;
கூற்றி னுக்குயிர் கோடி கொடுத்தும் நின்
பேற்றி னைப்பெறு வேமெனல் பேணினர்.
8. அன்ன தன்மை கொள் நின்னை யடியனென்
என்ன கூறி யிசைத்திட வல்லனே ?
பின்ன முற்றுப் பெருமை யிழந்துநின்
சின்ன மற்றழி தேயத்திற் றேன்றினேன்.
9. பேர றத்தினைப் பேணுநல் வேலியே !
சோர வாழ்க்கை, துயர், மீடி யாதிய
கார றுக்கக் கதிததிடு சோதியே !
வீர ருக்கமுதே ! நினை வேண்டுவேன்.

36. சுதந்திரப் பள்ளி

(பள்ளர் களியாட்டம்)

இராகம்—வராளி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஆடுவோமே—பள்ளிப் பாடுவோமே;

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோ மென்று
(ஆடுவோமே)

சரணங்கள்

1. பார்ப்பானை ஐயரென்ற

காலமும் போச்சே—வெள்ளைப்

பரங்கியைத் துரையென்ற

காலமும் போச்சே—பிச்சை

ஏற்பாரைப் பணிகின்ற

காலமும் போச்சே—நம்மை

ஏய்ப்போருக் கேவல் செய்யுங்

காலமும் போச்சே.

(ஆடுவோமே)

2. எங்கும் சுதந்திர

மென்பதே பேச்சு—நாம்

எல்லோருஞ் சமமென்ப

துறுதியாச்சு

சங்குகொண்டே வெற்றி

யூ துவோமே—இதைத்

தரணிக் கெல் லாமெடுத்த

தோ துவோமே.

(ஆடுவோமே)

தேசீய கீதங்கள்

3. எல்லோரு மொன்றென்னுந்
காலம் வந்ததே—பொய்யும்
ஏமாற்றுந் தொலைகின்ற
காலம் வந்ததே—இனி
நல்லோர் பரியரென்னும்
காலம் வந்ததே—கெட்ட
நயவஞ்சகக் காரருக்கு
நாசம் வந்ததே. (ஆடுவோமே)
4. உழவுக்குந் தொழிலுக்கும்
வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
உண்டுகளித் திருப்போரை
நிந்தனை செய்வோம்
விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சி
மாய மாட்டோம்—வெறும்
வீணருக் குழைத்துடலம்
ஓய மாட்டோம். (ஆடுவோமே)
5. நாமிருக்கு நாடு நம
தென்ப தறிந்தோம்—இது
நமக்கே யுரிமையா
மென்ப தறிந்தோம்—இந்தப்
பூமியி லெவர்க்கு மினி
அடிமை செய்யோம்—பரி
பூரணனுக்கே யடிமை
செய்து வாழ்வோம். (ஆடுவோமே)

37. கிருஷ்ணன்மீது ஸ்துதி

1. வேதவானில் விளங்கி ‘ அறஞ் செய்மின்,
சாதல் நேரினுஞ் சத்தியம் பூணுமின்,
தீதகற்றுமின் ’ என்று திசையெலாம்
மோத நித்தம் இடித்து முழங்கியே.
2. உண்ணுஞ் சாதிக குறககமும் சாவுமே
நண்ணு ருவண நன்கு புரந்திடும்
எண்ண ரும்புகழ்க் கீதையெனச் சொலும்
பண்ண மிழ்தத் தருள்மழை பாலித்தே,
3. எங்க ளாரிய பூமியெனும பயிர
மங்க ளம்பெற நித்தலும் வாழ்வீக்கும
துங்க முற்ற துணை முகி லேமலர்ச்
செங்க ணைய்நினை பதமலா சிந்திப்பாம்.
4. வீரர் தெய்வதம் கர்ம விளககுநற்
பார தர்செய் தவத்தின பயனெனும
தார விரந்த தடமபுயப் பார்ததனோ
கார ணம்மெனக் கொண்டு கடவுணீ,
5. நின்னை நம்பி நலத்திடை யென்றுமே
மன்னு பாரத மாணகுலம் யாவிற்கும்
உன்னுங் காலை உயர்துணை யாகவே
சொன்ன சொல்லை யுயிரிடைச் சூடுவோம்.

தேசீய கீதங்கள்

6. ஐய கேளினி யோர்சொல், அடியர்யாம்
உய்ய நின்மொழி பறறி யொழுகியே
மைய றும்புகழ் வாழ்க்கை பெறற்கெனச்
செய்யும் செய்கையி னின்னருள் சேர்ப்பையால்.
7. ஒப்பிலாத உயர் வொடு கல்வியும்
எய்ப்பில் வீரமும் இப்புவி யாட்சியும்
தப்பிலாத தருமமுங் கொண்டு யாம்
அப்ப னேநின் னடிபணிந் துய்வமால்.
8. மற்று நீயிந்த வாழ்வு மறுப்பையேல்
சற்று நேரத்து னெம்முயிர் சாய்த்தருள்
கொற்ற வானின் குவலயமீதினில்
வெற்று வாழ்க்கை விரும்பி யழிகலேம்.
9. நின்றன் மாமர பில்வந்து நீசராய்ப்
பொன்றல் வேண்டிலம் பொற்கழ லாணைகாண்
இன்றிங் கெம்மை யதம்புரி யில்லையேல்
வெற்றி யும்புக ழுந்தரல் வேண்டுமே.

38. ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்தோத்திரம்

—◆—
கவிகள்

ராகம்—கமால்—தாளம்—ஆகீ

1. என்று தணியு மிந்த சுதந்திர தாகம்?
என்று மடியு மெங்கள் அடிமையில் மோகம்?
என்றெம தன்னை கைவிலங்குகள் போகும்?
என்றெம தின்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்?

விதேகை

- அன்றொரு பாரத மாக்க வந்தோனே,
ஆரியர் வாழ்வினை யாதரிப் போனே !
வென்றி தருந்துணை நின்னருளன்றோ ?
மெய்யடியோ மின்னும் வாடுதல் நன்றோ ?
2. பஞ்சமு நோயுநின் மெய்யடி யார்க்கோ ?
பாரினில் மேன்மைகள் வேறிலி யார்க்கோ ?
தஞ்ச மடைந்தபின் கைவிடலாமோ ?
தாயுந்தன் குழந்தையைத் தள்ளிடப் போமோ ?
அஞ்சலென் றருள்செயுங் கடமை யில்லாயோ ?
ஆரிய நீயுநின் அறமறந் தாயோ ?
வெஞ்செய லரக்கரை வீட்டி ஓவோனே ?
வீர சிகாமணி, ஆரியர் கோனே !

39. விடுதலை

(பிலஹரி)

விடுதலை ! விடுதலை ! விடுதலை !

1. பறையருக்கு மிங்கு தீயர்
புலையருக்கும் விடுதலை !
பரவரோடு குறவருக்கு
மறவருக்கும் விடுதலை ;
திறமைகொண்ட தீமையற்ற
தொழில் புரிந்து யாவரும்
தேர்ந்தகல்வி ஞானமெய்தி
வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே. (விடுதலை)

தேசீய கீதங்கள்

2. ஏழையென்றும அடியையென்றும்

எவனுமில்லை ஜாதியில்

இழிவுகொண்ட மனிதரெனப்

திந்தியாவில் இல்லையே ;

வாழி கல்வி செல்வ மெய்தி

மனமகிழ்ந்து கூடியே

மனிதர்யாரு மொரு நிகா

ஸமானமாக வாழ்வமே.

(விடுதலை)

3. மாதர் தம்மை யிழிவுசெய்யு

மடமையைக் கொளுத்துவோம் ;

வையவாழ்வு தன்னிலெந்த

வகையினும் நமக்குள்ளே

தாதரென்ற நிலைமை மாறி

ஆண்களோடு பெண்களும்

ஸரி நிகர் ஸமானமாக

வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே.

(விடுதலை)

40. பாரத ஸமுதாயம்

ராகம்—பியாக்—தாளம்—தீஸ்ர சகதாளம்.

பல்லவி

பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே—வாழ்க வாழ்க

பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே—ஐய ஐய ஐய (பாரத)

பாரத ஸமுதாயம்

அனுடல்லலி

முப்பது கோடி ஜனங்களின் ஸங்க
முழுமைக்கும் பொது உடைமை
ஒப்பிலாத ஸமுதாயம்
உலகத்தூக் கொரு புதுமை—வாழ்க (பாரத)

சரணங்கள்

1. மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்க மினி யுண்டோ?
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ?—புலனில்
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ?—நம்மி லநத
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ?
இனிய பொழில்கள் நெடிய வயல்கள்
எண்ணரும் பெருநாடு.
கனியுங் கிழங்குந் தான்யங்களும
கணக்கின்றுத் தரு நாடு—இது
கணக்கின்றுத் தரு நாடு—நித்த நிததம்
கணக்கின்றுத் தரு நாடு—வாழ்க (பாரத)
2. இனியொரு விதி செய்வோம்—அதை
எந்த நாளும் காப்போம்
தனியொருவனுக் குணவிலை யெனில்
ஐகத்தினை யழித்திடுவோம்—வாழ்க (பாரத)

தேசீய கீதங்கள்

3. “ எல்லா உயிர்களிலும் நானே யிருக்கிறேன் ”
 என்றுரைத்தான் கண்ணபெருமான் ;
 எல்லாரு மமரநிலை யெய்து நன் முறையை
 இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—ஆம்
 இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—ஆம் ஆம்
 இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—வாழ்க (பாரத)
4. எல்லாரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்
 எல்லாரு மிந்தியா மக்கள்
 எல்லாரு மோர் நிறை எல்லாரு மோர் விலை
 எல்லாரு ம் இந்நாட்டு மன்னர்—நாம்
 எல்லாரு ம் இந்நாட்டு மன்னர்—ஆம்
 எல்லாரு ம் இந்நாட்டு மன்னர்—வாழ்க (பாரத)

41. பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை

(நொண்டிச்சிந்து)

1. நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே—இந்த
 நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
 அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார்—இவர்
 அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே
 வஞ்சனைப் பேய்க ளென்பார்—இந்த
 மரத்தி லென்பார் ; அந்தக் குளத்திலென்பார்,
 துஞ்சுது முகட்டி லென்பார்—மிகத்
 துயர்ப்படுவார் எண்ணிப் பயப்படுவார்.(நெஞ்சு)

பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை

2. மந்திரவாதி யென்பார்—சொன்ன
மாத் திரத்திலே மனக் கிவிபிடிப்பார் ;
யந்திர சூரியங்கள்—இன்னும்
எத்தனை யாயிரம் இவர் துயர்கள் !
தந்த பொருளைக் கொண்டே—ஜனம்
தாங்குவ ருலகத்தில் அரசரெல்லாம்
அந்த அரசியலை—இவர்
அஞ்சுதரு பேயென் றெண்ணி நெஞ்ச மயர்வார்.
(நெஞ்சு)
3. சிப்பாயைக் கண்டஞ்சுவார்—ஊர்ச்
சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார்
துப்பாக்கி கொண்டொ ருவன்—வெகு
தூரத்தில் வரக்கண்டு வீட்டிலொளிப்பார்
அப்பாலெவனோ செல்வான்—அவன்
ஆடையைக் கண்டு பயந்தெழுந்து நிற்பார்
எப்போ தும் கைகட்டுவார்—இவர்
யாரிடத்தும் பூனைகள் போ லேங்கி நடப்பார்.
(நெஞ்சு)
4. நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே—இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
கொஞ்சமோ பிரிவினைகள்—ஓரு
கோடி யென்றால் அது பெரிதாமோ ?
ஐந்துதலைப் பாம்பென்பான்—அப்பன்
ஆறுதலை யென்றுமகன் சொல்லிவிட்டால்
நெஞ்சு பிரிந்திடுவார்—பின்பு
நெடுநா ளிருவரும் பகைத்திருப்பார். (நெஞ்சு)

தேசீய கீதங்கள்

5. சாத்திரங்க ளொன்றுங் காணார்—பொய்ச்
சாத்திரப் பேய்கள் சொல்லும்வார்த்தை நம்பியே
கோத்திரம் ஒன்றுயிருந்தாலும்—ஒரு
கொள்கையிற் பிரிந்தவனைக் குடைத்திகழ்வார் ;
தோத்திரங்கள் சொல்லியவர்தாம்—தமைச்
சூது செய்யும் நீசர்களைப் பணிந்திடுவார் ;
ஆத்திரங் கொண்டேயிவன் சைவன்—இவன்
அரிபக்தனென்று பெருஞ் சண்டையிடுவார்.
(நெஞ்சு)
6. நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே—இதை
நினைந்து நினைந்திடினும் வெறுக்குதிலையே
கஞ்சி குடிப்பதற் கிரார்—அதன்
காரணங்கள் இவை யென்னும் அறிவுமிலார்
பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே—நிதம்
பரிதவித்தே உயிர் துடி துடித்து
துஞ்சி மடிகின்றாரே—இவர்
துயர்களைத் தீர்க்க வோர் வழியிலையே. (நெஞ்சு)
7. எண்ணிலா நோயுடையார்—இவர்
எழுந்து நடப்பதற்கும் வலிமையிலார்
கண்ணிலாக் குழந்தைகள்போல்—பிறர்
காட்டிய வழியிற் சென்று மாட்டிக்கொள்வார்
நண்ணிய பெருங்கலைகள்—பத்து
நாலாயிரங் கோடி நயந்து நின்ற
புண்ணிய நாட்டினிலே—இவர்
பொறியற்றவிலங்குகள் போலவாழ்வார் (நெஞ்சு)

42. நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற ஹிந்துஸ்தானமும்

போகின்ற பாரதத்தை சபித்தல்

1. வலிமை யற்ற தோளினாய் போ போ போ
மார்பிலே ஓடுங்கினாய் போ போ போ
பொலிவினா முகத்தினாய் போ போ போ
பொறி யிழந்த விழியினாய் போ போ போ
ஒலி யிழந்த குரலினாய் போ போ போ
ஒளி யிழந்த மேனியாய் போ போ போ
கிலி பிடித்த நெஞ்சினாய் போ போ போ
கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போ போ போ
2. இன்று பாரதத்திடை நாய் போலே
ஏற்ற மின்றி வாழுவாய் போ போ போ
நன்று கூறி லஞ்சுவாய் போ போ போ
நாணிலாது கெஞ்சுவாய் போ போ போ
சென்று போன பொய் யெலாம் மெய்யாகச்
சிந்தை கொண்டு போற்றுவாய் போ போ போ
வேன்று நிறகும் மெய்யெலாம் பொய்யாக
விழி மயங்கி நோக்குவாய் போ போ போ
3. வேறு வேறு பாஷைகள்—கற்பாய் நீ
வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ போ போ
நூறு நூல்கள் போற்றுவாய்—மெய்கூறும்
நூலி லொத்தியல்கிலாய் போ போ போ

43. பிஜித் தீவிலே ஹிந்து

ஸ்திரீகள்

ஹரிகாமபோதி ஜனயம்

(ராகம்-ஸைந்தவி, தீஸ்ராசாப்து நாளம்)

பல்லவி

கரும்புத் தோட்டத்திலே—ஆ

கரும்புத் தோட்டத்திலே.

சரணங்கள்

1. கரும்புத் தோட்டத்திலே—அவர்
கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி
வருந்துகின்றனரே—ஹிந்து
மாதர் தன் னெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய்
சுருங்குகின்றனரே--அவர்
துன்பத்தை நீக்க வழியில்லை யோவொரு
மடுத்திதற் கிலையோ--செக்கு
மாடுகள் போலுழைத் தேங்குகின் றுரந்தக்
கரும்புத் தோட்டத்திலே.
2. பெண்ணென்று சொல்லிவிலே—ஒரு
பேயுமிரங்கு மென்பார் தெய்வமே—நினை
தெண்ண மிரங்காதோ—அந்த
ஏழைக ளங்கு சொரியுங் கண்ணீர் வெறும்

பீஜித் தீவிலே ஹிந்து ஸ்திரீகள்

மண்ணிற் கலந்திடுமோ—தெற்கு
மாகடலுக்கு நடுவினிலே யங்கொர்
கண்ணற்ற தீவினிலே—தனிக்
காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்ற ரந்தக்
கரும்புத் தோட்டத்திலே.

3. நாட்டை நினைப்பாரோ—எந்த
நாளினிப் போயதைக் காண்பதென்றே யன்னை
வீட்டை நினைப்பாரோ—அவர்
விம்மி விம்மி விம்மி விம்மி யழுங்குரல்
கேட்டிருப்பாய் காற்றே—துன்பக்
கேணியிலே யெங்கள் பெண்களழுதசொல்
மீட்டு முரையாயோ—அவர்
விம்மி யழவுந் திறங்கெட்டுப் போயினர்,
கரும்புத் தோட்டத்திலே.

4. நெஞ்சங் குமுறுகிறார்—கற்பு
நீங்கிடச் செய்யுங் கொடுமையிலே யந்தப்
பஞ்சை மகளிரெல்லாம்—துன்பப்
பட்டு மடிந்து மடிந்து மடிந்தொரு
தஞ்சமு மில்லாதே—அவர்
சாகும வழக்கத்தை இந்தக் கணத்தினில்
மிஞ்ச விடலாமோ—ஹே!
வீர கராளி, சாமுண்டி, காளி!
கரும்புத் தோட்டத்திலே.

44. மாஜினியின் பிரதிக்கினை

[மாஜினி என்ற இத்தாலி தேசத்து தேசாபிமானி தம் மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'யௌவன இத்தாலி' என்ற சங்கத்திலே செய்து கொண்ட பிரதிக்கினை.]

1. பேரருட் கடவுள் திருவடி யாணை,
பிறப்பளித் தெமையெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம் என்னரு நாட்டின்
தவப்பெய ரதன் மிசை யாணை.
பாரவெந்துயர்களை தாய்த் திரு நாட்டின்
பணிக் கெனப் பல்விதத துழன்ற
வீரர் நநநாடு வாழ்கென வீழ்ந்த
விழுமியோர் திருப்பெய ராணை.
2. ஈசனிங் கெனக்கு மென்னுடன் பிறந்தோர்
யாவார்க்கு மியற்கையி னளித்த
தேசமின் புறுவான் எனக்கவன் பணித்த
சீருய ரறங்களி னாணை.
மாசறு மென்நற் றுயினைப் பயந்தென்
வழிக் கெலாம உறையுளாம் நாட்டின்
ஆசையிங் கெவார்க்கு மியற்கையா மன்றோ?
அத்தகை யன்பின்மீ தாணை.
3. தீயன புரிதல், முறைதவி ருடைமை,
செம்மை தீர் அரசியல், அநீதி
ஆயவற நென்னெஞ் சியற்கையி னெய்தும
அரும்பகை யதன் மிசை யாணை.

மாலினியின் பிரதிக்கினை

தேயமொன் றற்றேன், நற்குடிக் குரிய
உரிமைகள் சிறிதெனு மில்லேன்,
தூயசீ ருடைததாம் சுதந்திரத் துவசம்
துளங்கிலா நாட்டிடைப் பிறந்தேன்.

4. மற்றை நாட்டவர் முன் வின்றிடும் போழ்து
மண்டுமென் வெட்கத்தினுணை.
முற்றியவீடு பெறற்கெனப் படைப்புற்
றச் செயல் முடித்திட வலிமை
அற்றதா மறுகும் என்னுயிர்க் கதனி
வாரந்தீப ராவலினுணை.
நற்றவம் புரியப் பிறந்ததாயினு மிந்
நலனறு மடிமையின் குணததால்

5. வலியிழந் திருக்கு மென்னுயிர்க் கதன் கண்
வளர்ந்திடும் ஆசை மீதாணை.
மலிவுறு சிறப்பின் எம்முடை முன்னோர்
மாண்பதன் நினைவின்மீ தாணை.
மெலிவுட னிந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
வீழ்ச்சியி னுணர்ச்சிமீ தாணை.
பொலிவுறு புதவா தாக்கினி லிறந்தும்
புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்

6. வேற்று நாடுகளில் அவர் துரத்துண்டும்
மெய்குலைந் திறந்துமே படுதல்
ஆற்ற கிலாராய் எம்மரு நாட்டின்
அனைமா ரமுங் கணீ ராணை,

தேசீய கீதங்கள்

மாற்றலரெங்கள் கோடியர்க் கிழைக்கும்
வகுக்கொணாத் துயர்களி னுணை.
ஏற்ற இவ்வாணை யனைத்துமேற் கொண்டே
யான் செய்யுஞ் சபதங்கள் இவையே.

7. கடவுளிந் நாட்டிற் கீந்ததோரா புனிதக்
கட்டளை தன்னினும், அதனைத்
திடனுற நிறுவ முயலுதல் மற்றித்
தேசத்தே பிறந்தவர்க்கெல்லாம்
உடனுறு கடமை யாகுமென்பதினும்
ஊன்றிய நம்புதல் கொண்டும்,
தடநில மிசைபோர் சாதியை இறைவன்
சமைகெனப் பணிப்பனேல் அதுதான்.
8. சமைதலுக் குரிய திறமையும் அதற்குத்
தந்துள னென்பதை யறிந்தும்,
அமையுமத் திறமை ஐனங்களைச்சாரும்
அன்னவர் தமக்கெனத் தாமே
தமையல தெவர்கள் துணையு மில்லாது
தம்மருந் திறமையைச் செலுத்தல்
சுமையெனப் பொறுப்பின் செயத்தினுக்கதுவே
குழ்ச்சியா மென்பதை யறிந்தும்,
9. கருமமுஞ் சொந்த நலத்தினைச் சிறிதும்
கருதிடா தளித்தலுந் தானே
தருமமா மென்றும், ஒற்றுமையோடு
தளர் விலாச் சிந்தனை கொளவே

மாஜினியின் பிரதிக்கினை

பெருமைகொள் வலியா மென்றுமே மனத்திற
 பெயர்ந்திட உறுதிமேற்கொண்டும்,
 அருமைசால் சபத மிவை புரிகின்றேன்
 ஆணைக ளனைத்து முற்கொண்டே.

10. என்னுடனொத்த தருமத்தை யேற்றார்
 இயைந்த இவ 'வாலிபர் சபை' க்கே
 தன்னுடல், பொருளும, ஆவியுமெல்லாம்
 தத்தமா வழங்கினேன். எங்கள்
 பொன்னுயர் நாட்டை யொற்றுமையுடைத்தராய்ச்
 சுதந்திரம் பூண்டது வாகி
 இன்னுமோர் நாட்டின் சார்வில தாகிக்
 குடியர சியன்றதாயிலக.
11. இவருடன் யானு மிணங்கியே யென்று
 மிதுவலாற் பிறதொழி லிலனாய்த்
 தவறறு முயற்சி செய்திடக் கடவேன்.
 சந்ததஞ் சொல்லினால், எழுத்தால்,
 அமைறு செய்கை யதனினால், இயலும்
 அளவெலாம், எம்மவ ரிந்த
 நவமுறு சபையி னொரு பெருங் கருத்தை
 நன்கிதின் அறிந்திடப் புரிவேன்.
12. உயரு மிந்நோக்க நிறைவுற 'இணக்கம்'
 ஒன்றுதான மார்க்கமென்பதுவும்,
 செயம்நிலையாகச் செய்திடற் கறமே
 சிறந்ததீதார் மார்க்க மென்பதுவும்,

தேசீய கீதங்கள்

பெயர்வற எங்கள் நாட்டினர் மனதீற்
 பேணுமா றியற்றிடக் கடவேன் ;
 அயலொரு சபையி லின்றுதோ றென்றும்
 அமைந்திடா திருந்திடக் கடவேன் .

13. எங்கள் நாட்டொருமை யென்னோடுங் குறிக்கும்
 இச்சபைத் தலைவரா யிருப்போர்
 தங்களாக் கிணை க ளணை த தையும் பணிந்து
 தலைக்கொளற் றென்றுமே கடவேன் ;
 இங்கெனதாவி பாய்ந்திடு மேனு
 மிவர்பணி வெளியிடா திருப்பேன் ;
 துங்கமார் செயலாற் போதனை யாலும்
 இயன்றிடுந் துணையிவர்க் களிப்பேன் .
14. இன்று மெந்நாளு மிவை செயத்தவறேன் ;
 மெய்யிது, மெய்யிது ; இவற்றை
 என்றுமே தவறி யிழைப்பனே லென்னை
 ஈசனார் நாசமே புரிக ;
 அன்றியுமக்கள் வெறுததெனை யிகழ்க ;
 அசத்தியப் பாதகஞ் சூழ்க ;
 நின்ற தீ யெழுவாய் நரகத்தின் வீழ்ந்து
 நித்தம் யா னுழலுக மன்னோ !
15. பேசி நின்ற பெரும்பிர திக்கினை
 மாசிலாது நிறைவுறும் வண்ணமே
 ஆசி கூறி யருளுக ஏழையேற்
 கீச னென்று மிதயத் திலகியே .

45. பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு

வாழ்த்து

1. அறத்தினால் வீழ்ந்துவிட்டாய் ; அன்னியன்
வலியனாகி
மறத்தினால் வந்து செயத வன்மையைப்
பொறுத்தல் செய்யாய்
முறத்தினாற் புலியைக் காக்கு மொய்வரைக்
குறப்பெண் போலத்
திறத்தினால் எளியையாகிச் செய்கையால்
உயாந்து நின்றாய்.
2. வண்மையால் வீழ்ந்து விட்டாய் ; வாரி
போற் பகைவன் சேனை
திண்மையோ டடர்க்கும்போதில் சிந்தனை
மெலித லின்றி
ஒண்மை சேர் புகழே மேலென் றுளத்திலே
உறுதி கொண்டாய்
உண்மைதேர் கோல நாட்டார்
உரிமையைக காத்து நின்றாய்.
3. மானத்தால் வீழ்ந்துவிட்டாய் ; மதிப்பிலாப்
பகைவர் வேந்தன்
வானத்தாற் பெருமை கொண்ட வலிமைதான்
உடையனே னும்

தேசீய கீதங்கள்

ஊனத்தால் உள்ளமஞ்சி ஒதுங்கிட-

மனமொவ் வாமல்

ஆனத்தைச் செய்வோ மென்றே அவன் வழி

யெதிர்த்து நின்றாய்.

4. வீரத்தால் வீழ்ந்து விட்டாய் ; மேல்வரை

யுருளுங் காலை

ஓரத்தே யொதுங்கித் தன்னை யொளித்திட

மனமொவ் வாமல்

பாரத்தை யெளிதாக் கொண்டாய், பாம்பினைப்

புழுவே யென்றாய்

நேரத்தே பகைவன் றன்னை 'நில்' லென

முனைந்து நின்றாய்.

5. துணிவினால் வீழ்ந்துவிட்டாய் ; தொகையிலாப்

படைகளோடும்

பிணிவளர் செருக்கினோடும் பெரும்பகை

யெதிர்த்தபோது

பணிவது கருதமாட்டாய், பதுங்குதல

பயனென் றெண்ணாய்

தணிவதை நினைக்கமாட்டாய், 'நில்',

லெனத் தடுத்தல் செய்தாய்.

6. வெருளுதலறிவென்றெண்ணாய் ; விபத்தையோர்

பொருட்டாக் கொள்ளாய் ;

கருளலை வெள்ளம் போலத் தொகையிலாப்

படைகள் கொண்டே

பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து

மருளுறு பகைவர் வேந்தன் வலிமையாற்
புகுந்த வேளை

“உருளுக தலைகள், மானமோங்குகெ”ன்
றெதிர்த்து நின்றாய்.

7. யாருக்கே பகை யென்றாலும் யார்மிசை
யிவன் செனராலும்

ஊருக்கு ளெல்லை தாண்டி யுத்தர
வெண்ணிடாமல்

போருக்குக் கோலம் பூண்டு புகுந்தவன்
செருககுக் காட்டை.

வேருக்கு மிடமில்லாமல் வெட்டுவே
னென்று நின்றாய்.

8. வேள்வியில வீழ்வதெல்லாம் வீரமும
புகழுமிக்கு

மீள்வதுண் டுலகிற் கென்றே வேதங்கள்
விதிக்கு மென்பர்

-ஆள்வினை செய்யும போதில், அறத்திலே
யினேதது வீழ்ந்தார்

கேள்வியுண் டுடனே மீளக் கிளர்ச்சி கொண்
டுயிர்த்து வாழ்தல்.

9. விளக்கொளி மழுங்கிப் போக வெயிலொளி
தோன்றும் மட்டும்

களக்கமா ரிருளின் மூழ்குங் கனகமா
ளிகையு முண்டாம்

தேசீய கீதங்கள்

அளக்கருந் தீதுற்றாலும் அச்சமே
யுளத்துக் கொளளார்
துளக்கற வோங்கி நிற்பர் துயருண்டோ
துணிவுள்ளோர்க்கே ?

46. புதிய ருஷியா

ஜார் சக்கரவர்த்தியின் வீழ்ச்சி

1. மாகாளி பராசக்தி உருசிய நாட்டினிற்
கடைக்கண் வைத்தா ளங்கே
ஆகாவென் றெழுந்தது பார் யுகப்புரட்சி ;
கொடுங்காலன் அலறி வீழ்ந்தான் ;
வாகான தோள்புடைத்தார் வானமரர் :
பேய்களெல்லாம் வருந்திக் கண்ணீர்
போகாமற் கண் புகைந்து மடிந்தனவாம் ;
வையகத்தீர், புதுமை காணீர் !
2. இரணியன்போ லரசாண்டான் கொடுங்கோலன்
ஜாரெனும்பே ரிசைந்த பாவி.
சரணின் றித் தவித்திட்டார் நல்லோரும்
சான்றோரும் ; தருமந்தன்னைத்
திரணமெனக் கடுதிவிட்டான் ஜார்முடன் ;
பொய் சூது தீமையெல்லாம்
அரணியத்திற் பாம்புகள் போல் மலிந்துவளர்ந்
தோங்கினவே யந்த நாட்டில்.

புதிய ருஷியா

3. உழுதுவிதைத் தறுப்பாருக் குணவில்லை ;
 பிணிகள் பலவுண்டு ; பொய்யைத்
 தொழுதடிமை செய்வார்க்குச் செலவங்க
 ளுண்டுண்மை சொல்வோர்க் கெல்லாம்
 எழுதரிய பெரும் கொடுமைச் சிறையுண்டு
 தூக்குண்டே யிறப்பதுண்டு ;
 முழுதுமொரு பேய் வனமாஞ் சிவோரியிலே
 ஆவிகெட முடிவதுண்டு.
4. இம்மென்றால் சிறைவாசம் ; ஏனென்றால்
 வனவாசம் ; இவ்வாறங்கே
 செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே
 அறமாகித் தீர்த்த போதில்,
 அம்மைமனங் கனிந்திட்டாள் ; அடிபரவி
 உண்மை சொல்லும் அடியார் தம்மை
 மும்மையிலும் காத்திடு நல் விழியாலே
 நோக்கினாள் ; முடிந்தான் காலன்.
5. இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்துவிட்டான்
 ஜாரரசன் ; இவனைச் சூழ்ந்து
 சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
 அறங்கொன்று சதிகள் செய்த
 சுமடர் சடசடவென்று சரிந்திட்டார்,
 புயற் காற்றுச் சூறை தண்ணில்
 திழு திமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
 விறகான செய்தி போலே.

தேசீய கீதங்கள்

6. குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு
 மேன்மையுறக் குடிமை நீதி
 கடியொன்றி வெழுந்தது பார் ; குடியரசென
 றுலகறியக் கூறிவிட்டார் ;
 அடிமைக்குத் தலையில்லை யாருமிப்போ
 தடிமையில்லை அறிக எனறார் ;
 இடிபட்ட சுவாபோலே கவி விழுந்தான.
 கிருத யுகம் எழுக மாதோ !

17. பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

— — —
 காப்பு

- பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
 பேசிக்களிப்பொடு நாம் பாடக்
 கண்களிலே யொளி போல வயிரில்
 கலந்தொளிர் தெய்வநற் காப்பாமே.
1. கும்மியடி தமிழ் நாடு முழுதுங்
 குலுங்கிடக் கை கொட்டிக் கும்மியடி
 நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
 நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி)
2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை யென்
 றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார் [மென்ற
 வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போ-
 விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி)

பெண்கள் விதேலைக் கும்மி

3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
வீட்டினி லெம்மிடங் காட்ட வந்தாரதை
வெட்டி விட்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி)
4. நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பாரந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ?
கொல்லத் துணிவுன்றி நன்மையு மந்நிலை
கூட்டி வைத்தார் பழி கூட்டி விட்டார். (கும்மி)
5. கற்பு நிலை யென்று சொல்ல வந்தா ரிரு
கஷிக்கு மஃது பொதுவில் வைப்போம்
வறபுறுததிப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)
6. பட்டங்க ளாள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம
எட்டு மறிவிளி லாணுக்கங்கே பெண்
இளைப் பில்லை காணென்று கும்மியடி. (கும்மி)
7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி
சாதம் படைக்கவுஞ் செய்திடுவோந் தெய்வச்
சாதி படைக்கவுஞ் செய்திடு வோம். (கும்மி)
8. காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே யவன்
காரியம் யாவினுங் கைகொடுத்து
மாதர றங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி. (கும்மி)

48. புதுமைப் பெண்

1. போற்றி போற்றியோ ராயிரம் போற்றி ! நின்
பொன்னடிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றி காண் !
சேற்றிலே புதிதாக முனைத்ததோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலா போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே
துன்ப நீக்குஞ் சுந்தர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை மாதாசே யெங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழீ நீ !
2. மாதர்க் குண்டு சுதந்திர மென்று நின்
வண் மலர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழ லின்பமோ ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மைசெய்தெமைக் காத்திடச்சொல்வதோ ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கு மமிழ்தமோ ?
தையல் வாழ்க பல் வாண்டுபல்லாண் டிங்கே !
3. அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினு மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்களாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச் சுருள்
தீயி லிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்
நறிய பொன்மலர் மென் சிறு வாயினால்
நங்கை கூறு நவீனங்கள் கேட்டிரோ !

புதுமைப் பெண்

4. ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
 அறிவி லோங்கியிவ் வையந் தழைக்குமாம்
 புணு நல்லறத் தோடிங்கு பெண்ணுருப்
 போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
 நாணு மச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
 ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
 பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
 பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ;
5. நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்
 நீசத் தொண்டு மடமையுங் கொண்டதாய்
 தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
 சாலவே யரி தாவதொர் செய்தியாம்
 குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
 கொடுமை செயது மறிவை யழித்துமந்
 நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
 நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ!
6. புதுமைப்பெண்ணிவள் சொற்களுஞ்செய்கையும்
 பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன் றிச்
 சதுமறைப்படி மாந்த ரிருந்த நாள்
 தனனிலே பொதுவான வழக்கமாம்
 மதூரத் தேமொழி மங்கைய ருணமைதேர்
 மாதவப் பெரி யோருட னொப்புற்றே
 முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
 முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.

தேசீய கீதங்கள்

7. நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
 நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும்
 திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு மிருப்பதால்
 செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்
 அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
 அவலமெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
 உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
 உதய கன்னி யுரைப்பது கேட்டிரோ !
8. உலக வாழ்க்கையி னூட்பங்கள் தேரவும்
 ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
 இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகளை
 யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
 திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
 தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்
 விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
 வீரப் பெண்கள் விரைவி லொழிப்பராம்.
9. சாத்திரங்கள் பல பல கற்பராம்
 சவுரியங்கள் பல பல செய்வராம்
 மூத்த பொய்மைகள் யாவு மழிப்பராம்
 மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்
 காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
 கடவுளர்க் கினிதாகச சமைப்பராம்
 ஏத்தி யாண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்
 இளைய நங்கையி னெண்ணங்கள் கேட்டிரோ !

பெண்மை

10. போற்றி, போற்றி, ஜயஜய போற்றியிப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழி பல் லாண்டிங்கே
மாற்றி வையாடு புதுமை யுறச்செய்து
மனிதர் தம்மை யமரர்களாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
லருளினு லொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி யுண்மைகள் கூறிட வந்துட்டாள்
செல்வம் யாவினு; மேற்செல்வ மெய்தினோம்.

49. பெண்மை

1. பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா
தண்மை இன்பநற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பேரூம் ஸதியென்ற நாமமும்.
2. அன்பு வாழ்கென்றமைதியி லாடுவோம்
ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்
துன்பந் தீர்வது பெண்மையி னுலடா
குரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம்.
3. வலிமை சேர்ப்பது தாய் முலைப்பாலடா
மானஞ் சேர்க்கு மனைவியின் வார்த்தைகள்
கலி யழிப்பது பெண்க ளறமடா
கைகள் கோத்துக் களித்துநின் றாடுவோம்.

தேசீய கீதங்கள்

4. பெண்ணறத்தினை யாண்டக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்கை;
கண்ணைக் காக்கு மிரண்டிமை போலவே
காதலின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா.
5. சக்தி யென்ற மதுவையுண் போமடா
தாளங் கொட்டித் திசைகளதிரவே
ஓத்தி யல்வதெரர் பாட்டுங் குழல்களும்
ஊர் வியக்கக் களித் துநின் ருடுவோம்.
6. உயிரைக் காக்கும் உயிரினைச் சேர்த்திடும்
உயிரினுக் குயிரா யின்ப மாகிடும்
உயிரி னும்பிந்தப் பெண்மை யினிதா ர
ஊது கொம்புகள், ஆடு களிகொண்டே.
7. 'போற்றி தாய்' என்று தோள் கொட்டியாடுவீர்
புகழ்ச்சி கூறுவீர் காதற் கிளிகட்டிக்
நாற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்
நுண்ணிடைப் பெண்ணொருத்தி பணியிலே.
8. 'போற்றி தாய்' என்று தாளங்கள் கொட்டடா
'போற்றி தாய்' என்று பொறகுழ லாதடா
காற்றி லேறியாள் விண்ணையுஞ் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே.
9. அன்ன மூட்டிய தெய்வமணிக் கையின்
ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்
கன்னத் தேழுத்தங் கொண்டு களிப்பினும்
கையைத் தள்ளும் பொற்கைகளைப் பாடுவோம்.

50. ஆங்கிலப் பயிற்சி

நெல்லை யூர்சென்றவ் ஓணர் கலைத்திறன்
 ஒரு மாறெனை எந்தை பணித்தனன் ;
 புல்லை யுண்டுகென வாளரிச் சேயினைப்
 போக்கல் போலவும், ஊன்விலை வாணிகம்
 நல்ல தென்றொரு பார்ப்பனப் பிள்ளையை
 நாடு விட்பது போலவும், எந்தைதான்
 அல்லல் மிக்கதோர் மண்படு கலவியை
 ஆரியர்க் கிங் கருவருப் பாவதை (1)

நரியு யிர்ச்சிற்று சேவகர் தாதர்கள்
 நாயெ னத்திரி யொற்றார் உணவினைப்
 பெரிதெ னக்கொடு தாமுயிர் விற்றிடும்
 பேடி யர்பிறர்க் கிச்சகம் பேசுவோர்
 கருது மிவ்வகை மாக்கள் பயின் றிடும்
 கலைப யில்கென வெனை விடுததனன் ;
 அருமை மிக்க மயிலைப் பிரிந் துமில்
 வற்பார் கல்வியி னெஞ்சு பொருந் துமோ? (2)

கணிதம் பன் றிரண் டாண்டு பயில்வர்பின்
 கார்கொள் வானிலோர் மீனிலை தேர்ந்திலார்
 அணிசெய் காவிய மாயிரங் கற்குணும்
 ஆழ்ந்தி ருக்குங் கவியுளம் காண்கிலார்
 வணிக மும்பொரு ளு ளும் பிதற்றுவார்
 வாழு நாட்டி ற்பொ ருள்கெடல் கேட்டி லார்.
 துணியு மாயிரஞ் சாத்திர நாமங்கள்
 சொல்லு வாரெட்டுணைப்பயன் கண்டி லார். (3)

தேசீய கீதங்கள்

கம்ப னென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்
 காளி தாசன் கவிதை புனைந்ததும்
 உம்பர் வானத்துக கோளையு மீளையு
 மேர்ந்த ளந்ததோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும்
 நம்ப ருந்திற லோடொரு பாணினி
 ஞால மீதினி லக்கணங் கண்டதும்
 இம்பர் வாழ்வி விறுதிகண் டண்மையின்
 இயல்பு ணர்த்திய சங்கர னேற்றமும் (4)

சேரன் தம்பி சிலம்பை யிசைத்ததும்
 தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை செய்ததும்
 பாரில் நல்லிசைப் பாண்டிய சோழர்கள்
 பார ளித்ததுந் தர்மம் வளர்த்ததும்
 பேர ருட்கடர் வள்கொண்டசோகனார்
 பிழை படாது புலித்தலங் காத்ததும்
 வீரர் வாழ்த்த மிலேச்சர்தந் தீயகோல்
 வீழ்த்தி வென்ற சிவாலியின் வெற்றியும் (5)

அன்ன யாவு மறிந்திலர் பாரதத்
 தாங்கி வம்பயில் பன்வியுட் போதநர் ;
 முன்னர் நாடு திகழ்ந்த பெருமையும்
 மூண்டி ருக்கூழின் நாவிரி விகழ்ச்சியும்
 பின்னர் நாடுறு பெற்றியுந் தேர்கிலார்
 பேடிக் கல்வி பயின்றுமல் பித்தர்கள்
 என்ன கூறிமற் றெங்க னுணர்த்துவேன்
 இங்கி வார்க்கென துள்ள மெரிவதே ! (6)

ஆங்கிலப் பயிற்சி

சூதி லாத வுளத்தின நெந்தைதான்
 சூழ்ந்தெனக்கு நலஞ்செய னாடியே
 ஏதிலர் தருங் கல்விப் படுகுழி
 ஏறியுய்தற் கரிய கொடுமபிலம்
 தீதியன்ற மயக்கமு மையமும
 செய்கை யாவீனுமே யசிரததையும்
 வா தும் பொமமையுமென்ற விலங்கினம்
 வாழும் வெங்குலைக் கெனை வைவழங்கினன். (7)

ஐய ரெனறுந துரையென்று மற்றெனக்
 காங்கி லக்கலை யெனறென் றுணர்த்திய
 பொயய ருக்கிது கூறுவன் கேட்டிரேல் :
 'பொழுதெ லாமுங்கள் பாடத்திற போக்கிரான்
 மெய்ய யார்து விழிகுழி யெய்திட
 வீறி முந்தென துள்ளநோய் தாங்கிட
 ஐயம் விஞ்சிச் சுதந்திர நீங்கியென்
 அறிவு வாரித் துரும்பென றிலந்ததால். (8)

செலவு தந்தைக்கு கா ராயிரஞ் சென்றது ;
 தீதெ னகமுட பல்லாயிரஞ் சேர்ந்தது ;
 நலமொ ரெட்டுணை யுங்கணடி லெவிரை
 நாற்ப தாயிரங் கோயிலிற் சொல்லுவேன்.
 சிலமுன் செய்த வினைப்பயானுநர்
 தேவி பாரதத் தன்னை யருளினும்
 அலைவு றுத்துநாம பேரிருள் வீழ்ந்துநான்
 அழிந்திடா தொருவாறு பிழைத்ததே.' (9)

51. நாட்டுக் கல்வி

(ஆங்கிலத்தில் ரவீந்திரநாதர் எழுதிய பாடலின்
மொழிபெயர்ப்பு)

1. விளக்கிலே திரி நன்கு சமைந்தது

மேவுவீர் இங்கு தீக் கொண்டு தோழரே !
களக்க முற்ற இருள் கடந தேகுவாரா
காலைச் சோதிக் கதிரவன் கோவிறடுக்
துளக்கமுற்ற விண் மீவிடம் செல்லுவாரா
தொகையில் சேர்ந்திட உம்மையும் கூவினார்.
களிப்பு மிஞ்சி ஒளியினைப் பணடொரு
காலம் நீர்சென்று தேடிய திலையோ ?

2. அன்று நுங்கள் கொடியினை முத்திட்டே

ஆசை யென்றவிண் மீன் ஒளிர் செய்ததே ;
துன்று நள்ளிருள் மாலை மயக்கத்தால்
சோம்பி நீரும் வழிநடை டிந்தினீர்
நின்றவந்தன நுங்கள் விளக்கெலாம்
நீங்கள் கண்ட கனாக்க வெல்லாம் இசை
குன்றித் தீக்குறி தோன்றும் இராப்புட்கள்
கூவு மாறொத் திருந்தன காண்டிரோ.

3. இன்னு மிங்கிருள் கூடி யிருப்பினும்

எங்குகின்ற நரகத் தூயிர்களை போல்
இன்னு மிங்கு வனத்திடை காற்றுத்தான்
ஒங்கும் ஒதை இருந்திடும் -ஆயினும்

தொழில்

முன்னைக் காலத்தி வின்றெழும் பேரொலி
முறை முறைபல ஊழியின் ஊடுற்றே
பின்னை இங்கு வந்தெய்திய பேரொலி
போல மத்திர வேதத்தின் பேரொலி.

4. “ இருளை நீக்கி ஒளியினைக் காட்டுவாய்,
இறப்பை நீக்கி, அமிர்தத்தை ஊட்டுவாய் ”
அருளும் இந்த மறையொலி வந்திங்கே
ஆழந்த தூக்கத்தில் வீழ்ந்திருப்பீர் தமைத்
தெருள் உறுததவும நீர் எழுநில்லீரோ ?
தீயநாச உறக்கத்தில் வீழந்த நீர்
மருளை நீக்கி அறிதீர் அறிதிரோ
வான் ஒளிக்கு மகா அர்இ யாம் என்றே.

52. தொழில்

1. இரும்பைக் காய்ச்சி உருந்தெடுவீரீர் !
யந்திரங்கள் வகுத்தெடுவீரீர் !
கரும்பைச் சாறு பிழிந்தெடுவீரீர் !
கடலின் மூழ்கினை முத்தெடுப்பீரீர் !
அருமபும் வொவை உதிராத்துப் புவிமீம்ல்
ஆயிரந் தொழில் செய்தெடுவீரீர் !
பெரும்புகழ் நாமக் கேயிசைக் கினறென்
பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரீர் !

தேசீய கீதங்கள்

2. மண் ணெடுத்துக் குடங்கள் செய்வீரே !
மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே !
உண்ணக் காய்கனி தந்திடு வீரே !
உழுது நன்செய் பயிரிடுவீரே !
எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே !
இழையை நூற்றுநல் லாடைசெய் வீரே !
விண்ணி விவறெமை வானவர் காப்பார் !
மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே !
3. பாட்டுஞ் செய்யுளுங் கோத்திடு வீரே !
பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே !
காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாததிரம் சேர்த்திடு வீரே !
நாட்டி லேயறம் கூட்டி வைப்பீரே !
நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டி வைப்பீரே !
தேட்ட மின்றி விழியெதிர்காணும்
தெய்வ மாக விளங்குவீர் நீரே !

53. தமிழ்த் தாய்

தன் மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டேல்
(தாயுமானவர் ஆனந்தக்கனிப்பு சந்தம்)

1. ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான்—என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்திய னென்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்த—நிறை
மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

தமிழ்த் தாய்

2. மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்—என்னை
 மூண்டநல் லன்பொடு நிகதம வளர்த்தார் ;
 ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே—உயர்
 ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன் .
3. கள்ளையர் தீயையுஞ் சேர்த்து--நல்ல
 காற்றையும் வான வெளியையுஞ் சேர்த்துத்
 தெள்ளு தரிழ்ப்புல வேர்கள்--பல
 தீஞ்சுவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார் .
4. சாத்திரங் கன்பல தந்தார்--இந்தத்
 தாரணியெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன் ;
 நேத்திரங் கெட்டவன் காலன் --தன்முன்
 நேர்ந்த தனைதூந் துடைத்து முடிப்பான் .
5. நனறென்றுந் தீதென்றும் பாரான்--முன்பு
 நாடும் பொருள்கள ஆளைததையும் வாரிச்
 சென்றிடுங் காட்டுவெள் ளம்போல்--வையச்
 சேர்க்கையனை ததையுங்கொன்றுநடப்பான் .
6. கல்விப் பருவத்தில் அந்நாள்--என்றன்
 காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
 என்னென்ன வேரெய ருண்டு--பின்னர்
 யாவும் அழிவுற் றிறந்தன கண்டர் .
7. தந்தை அருள்வலி யாலும்--முன்பு
 சான்ற புலவர் தவசலி யாலும்
 இந்தக் கணமட்டுங் காலன் --என்னை
 ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான் .

தேசீய கீதங்கள்

8. இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன!—இன்
ஏது செய்வென்? என தாருயிர் மக்காள்!
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை—இங்கு
கூறத் தகாதவன கூறினன் கண்டார்!
9. “புத்தம் புதிய கலைகள்—பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்;
மெத்த வளருது மேற்கே—அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.
10. சொல்லவும் கூடுவதில்லை—அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கிலலை;
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்—அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்”
11. என் றந்தப் பேதை உரைத்தான்—ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திடலாமோ!
சென்றிடுவீ ரெட்டுததிக்கும்—கலைச் [பீர்!
செலவங்கள் யாவும் கொணர்ந் திங்குசேர்ப்
12. தந்தை யருள்வலி யாலும்—இன்று
சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி கீரும்—புகழ்
ஏறிப் புவிமிசை யென்று மிருப்பேன்.

51. தமிழ்

1. யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழியேயால்
இனிதாவ தென்கும காரேணம்.
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும
இகழ்ச்சி சொல்பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிரு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றே? சொல்லீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும வகை செய்தல் வேண்டும்.
2. யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர் போல், இளங்கோவைப்போல்
பூமிதலில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலே, உணமை
வெறும புகழ்ச்சி யிலலை;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒரு சொற கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முடிக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!
3. பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாதிரிந்கள
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நடக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமையிலலை;
திறமான புலமையெனில் வெளி நாட்டோர்
அதை வணக்கஞ் செய்தல வேண்டும்.

தேசீய கீதங்கள்

4. உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
 வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும் ;
 வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போற் கலைபெருக்
 கவிப்பெருகதம் மேவு மாயின் [கும்
 பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருகுகும் குருடரெலாம
 விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வா ;
 தெள்ளற்ற தரிழமுதுன் சுவைகண்டார்
 இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

55. செந்தமிழ் நாடு

1. செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே — இன்பத்
 தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
 தந்தையர் நாடென்ற பேச்சி னிலே—ஒரு
 சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே—எங்கள்
(செந்தமிழ்)
2. வேதம் நிறைந்த தமிழ் நாடு—உயர்
 வீரம் செறிந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
 காதல் புரியும் அரம்பையர் போவினங்
 கனவியர் சூழ்ந்த தமிழ் நாடு. (செந்தமிழ்)

சேந்தமிழ் நாடு

3. காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்ட தோர் வையை பொருளை நதி—யென
மேவிய யாறு பல வோடத்—திரு
மேனி செழித்த தமிழ் நாடு. (சேந்தமிழ்)
4. முத்தமிழ் மாமுனி நீள் வரையே—நின்று
மொய்ப்புறக் காக்குந் தமிழ் நாடு—செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவி மீதே—அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு. (சேந்தமிழ்)
5. நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நீததந் தவந் செய் குமரி யெல்லே—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு (சேந்தமிழ்)
6. கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும வீசும் தமிழ் நாடு. (சேந்தமிழ்)
7. வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு—நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி கார மென் றோர்மணி
யாரம் படைத்த தமிழ் நாடு. (சேந்தமிழ்)
8. சிங்களம் புட்புகம் சாவக—மாதிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக் கொடி மீன் கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு. (சேந்தமிழ்)

தேசீய கீதங்கள்

9. விண்ணையிடிக்கும் தலை யிமயம்—எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார்—சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள் கெடுத்தார் தமிழர்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ் நாடு. (செந்தமிழ்)
10. சீனமிசிரம் யவன ரகம்—இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ வீசிக்—கலை
ஞானம் படைத் தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ் நாடு. (செந்தமிழ்)
-

56. தமிழ் மொழி வாழ்த்து

~ ~ ~ ~ ~

தான தனத்தன தான தனத்தன
தான தந்தான

1. வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழிய வாழிய வே.
2. வான மளந்தனைத்து மளந்திடு
வண் மொழி வாழிய வே.
3. ஏழ்கடல் வாய்வினுந் தன் மணம் வீசி
யிசை கொண்டு வாழிய வே.
4. எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே.
5. சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ் மொழி யோங்கத்
துலங்குக வையக மே.
6. தொல்லை வினை தரு தொல்லை யகன்று
கடர்க தமிழ் நாடே .
7. வாழ்க தமிழ் மொழி வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே.
8. வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர் மொழி வாழிய வே.

57. புது வருஷம்

ஆசிரியப்பா

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற் றமிழர்!
வாழிய பாரத மணித் திருநாடு!
இன்றெமை வருத்தாம இன்னல்கள் மாய்க!
நனமை வந் தெய்துக! தீதெல்லாம் நலிக!
அறம் வளர்ந்திடுக! மற மடி வறிக!
ஆரிய நாட்டினர் ஆணமையோ டியற்றுஞ்
சீரிய முயற்சிகள் சிறந்தாரிக் கோங்குக!
நந் தேயத்தினர் நாடொறும் உயர்க!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

ஜாதீய கீதம்

[பங்கீம் சந்திர சட்டோபாத்யாயர் வங்காளியில்
இயற்றிய “ வந்தே மாதரம் ” கீதம்]

ஸுஜலாம், ஸுபலாம் மலயஜ ஸீதலாம்
ஸஸ்ய ஸ்யாமலாம் மாதரம் (வந்தே)

1. ஸுப்ர ஜயோத்ஸநா புலகித யாமிரீம்
புலல குஸுமித த்ரும தள ஸோபிகீம்
ஸுஹாஸிரீம், ஸுமத்ர பாஷிணீம்
ஸுகதாம், வரதாம், மாதரம். (வந்தே)

2 ஸப்த கோடி கண்ட கலகல நிநாத கராலே
த்விஸப்த கோடி புஜைர் த்ருத கர கரவாலே
கே போலே, மா துமி அபலே
பஹுபல தாரிணீம், நமாமி தாரிணீம்
ரிபுதள வாரிணீம், மாதரம். (வந்தே)

3. துமி வித்யா, துமி தர்ம,
துமி ஹருதி, துமி மர்ம,
த்வம்ஹி ப்ராண : சரீரே
பாஹுதே துமி மா சக்தி
ஹ்ருதயே துமி மா பக்தி
தொமா ரேயி ப்ரதிமா கடிமந்திரே மந்திரே.
(வந்தே)

தேசீய கீதங்கள்

4. த்வம்ஹி தூர்கா தசப்ரஹரண தாரிணீ
கமலா கமலதல விஹாரிணீ
வாணீ வித்யா தாயிரீ, நமாமி த்வாம். (வந்தே)
5. நமாமி, கமலாம், அமலாம், அதுலாம்,
ஸுஹலாம், ஸுபலாம் மாதரம்
ஸ்யாமலாம், ஸரலாம், ஸுஸ்மிதாம், பூஷிதாம்,
பரணீம், தரணீம், மாதரம். (வந்தே மாதரம்)
-

பாடல் முதற் குறிப்பகராதி

	பக்கம்
அறத்தினால் வீழ்ந்துவிட்டாய்	... 87
அன்னியர் தமக்கடிமை யல்லவே	... 48
ஆடுவோமே-பள் ளப் பாடுவோமே	... 67
ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான்	... 104
இதந்தரு மனையு நீங்கி	... 64
இரும்பைக் காய்ச்சி	... 103
இரிய நீர்ப் பெருக்கினை	... 5
எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி	... 4
என்று தணியு மிந்த சுதந்திர தாகம்?	... 70
ஓய் திலகரே, நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ	... 40
கரும்புத் தோட்டத்திலே	... 80
களக்க முறும் மார்வி நடம்	... 37
சிறந்து நின்ற சிந்தை யோடு	... 14
சுருதியு மரிய உபநிடதத்தின்	... 58
செந்தமிழ் நாடெனும் போதிலிலே	... 108
சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை	... 44
தண்ணீர் விடலோ வளர்த்தோம?	... 62
தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்	... 28
தொண்டு செய்யு மடிமை	... 38
தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும்	... 30
நளிர்மணி நீரும், நயம்படு கனிகளு	... 7
நாட்டி லெங்குந் சுதந்திர வாஞ்சையை	... 43

தேசீய கீதங்கள்

	பக்கம்
நாடிழந்து மக்களையு நல்லானையும் பிரிந்து ...	48
நாமகட்குப் பெருந் தொண்டியற்றி ...	55
நாமென்ன செய்வோம், துணைவரே ...	42
நெஞ்சி லுரமு மின்றி ...	33
நெஞ்சுபொறுக்குநிலையே ...	74
நெல்சூழர் சென்றன் ஓணர் கலைத்திறன் ...	99
பச்சை மணிக்கிளியே ...	20
பாபேநதிரியஞ் செறுத்த ...	52
பாரத தேச மென்று பெயர் சொல்லுவார் ...	10
பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே ...	72
பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு ...	8
பெண்கள் விடுதலை பெற்று மகிழ்ச்சிகள் ...	92
பெணமை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா ...	97
பேயவள் காணெங்க ளன்னை ...	32
பேரருட் கடவுள் திருவடி யாணை ...	82
பொழுது புலர்ந்தது ...	18
போற்றி போற்றி யோராயிரம் போற்றி ...	94
மன்னு மிமய மலையெங்கள் மலையே ...	12
மாகாளி பராசக்தி உருசிய நாம் டினின் ...	90
முன்னாளி விராடபிரான் ...	50
முன்னை யிலங்கை அரசர்கள் அறிய ...	16
யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபால ...	107
வந்தே—மாதரம்—ஐய ...	3
வந்தே மாதர மென்போம ...	1
வலிமை யற்ற தோளினாய் போ போ போ ! ...	77
வாழ்க திலகன் நாமம் ! வாழ்க ! வாழ்கவே ! ...	54

பாடல் முதற் சூறிப்பகராதி

	பக்கம்
வாழக நிரந்தரம் வாழக தழிழ்மொழி	... 111
வாழ்க நீ! எமமான்	... 56
வாழிய செந்தமிழ்! வாழக நற்றமிழர்!	... 112
விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!	... 71
விண்ணகத்தே யிரவிதனை	... 47
விளக்கிலே திரி நன்கு சமைந்தது	... 102
வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார்	... 60
வீரர் முப்பத்திரண்டு கோடி விளைவித்த	... 23
வேத வானில விளங்கி "அறஞ் செய்வின்"	... 69

குறிப்புரை

இந்நூல் சமயந்தமன பாடல்களுக்கென அவ்வப் பொழுது ஸ்ரீ பாரதியாரே எழுதிய ஸமர்ப்பணங்களும்— முகவுரைகளும் பின்வருமாறு.

[1]

“ஸ்வதேச கிதங்கள் ” என்னும் நூல் 1908-ல் முதன் முதல்வெளியாயிற்று. இந்நூலின்வருடஸமர்ப்பணத்தோடும் முகவுரையோடும் கூடியது.

ஸமர்ப்பணம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூபம் காட்டி ஆத்ம நிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரத தேவியின் ஸம்பூர்ண ரூபதலக காட்டி, ஸ்வதேசபக்தி யுபதேசம் புரிந்தருளிய குருவின் சரணமலர்களில் இச்சிறு நூலை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

—ஆசிரியன்

முகவுரை

ஒருடையும் யௌவனத்தன்மையும் பெற்று விளங்கும் பாரத தேவியின் சரணங்களிலேயான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு குட்டத் துணிந்தது எனக்குப் பிழை யென்று தோன்றவில்லை. யான் குட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றனவென்பதை நன்கறிவேன். தேவலோகத்துக்குப் பாரிஜாத மலர்கள் குட்டத் தகுதிக்கொண்ட திருவடிகளுக்கு எனது மணமற்ற முருக்காபூக்கள் அணிக்குறைவை விளைக்கு மென்பதையும் நான் தெரிந்ததுள்ளேன் ஆயினும் உள்ளன்பு மிகுதியால் இச்செய்கையிலே துணிவுகொண்டு விட்டேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவபிரான்

குறிப்புரை

மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்க வில்லையா? அதனை யொப்ப, எனது குணமற்ற பூக்களையும் பாரதமாதா, கருணையுடன் ஏற்றருளுக!

ஸ. சுப்பிரமணிய பாரதி.

குறிப்பு:—இந்தப் பாடல்களை பிரசுரிக்குமாறு என்னை தூண்டி, இவை வெளிப்படுவதில் மிகுந்த ஆவல்காட்டி உதவிகளியற்றிய மித்திரர்களிடம் மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

[2]

1909-ல் 'ஐன்மபூமி' (ஸ்வதேச கிதங்கள்—இரண்டாம் பாகம்) வெளியிடப்பட்டது அதிலுள்ள ஸமர்ப்பணமும் முகவுரையும் வருமாறு.

ஸமர்ப்பணம்

எனக்கு ஒரு கடிக்கையிலே, மாதாவினது மெய்த் தொண்டின் தன்மையையும், துறவுப் பெருமையையும், சொல்லாமலுணர்த்திய குருமணியும், பகவான விவேகா நந்தருடைய தம்ம புத்திரியும் ஆகிய ஸ்ரீமதி நிவேதிதா தேவிக்கு இந்நூலை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஸ. சுப்பிரமணிய பாரதி

முகவுரை

இரிய நிலவின் ஒளியால் விழுங்கப்பட்டு உலகம் அவாங் மனகோசரமாகிய ஸௌந்தர்யத்தைப் பெற்றிருக்கும் சமயத்தில், ஒவ்வொரு கவிஞனுடைய உள்ளமும தன்னையறியாது குதூஹலமடைகின்றது. சூரியன் உதித்தவுடனே சேதனப் பிரகிருதி மட்டுமே யன்றி அசே

